

VETO

ALGEMENE STUDENTEN RAAD

Weekblad. Jaargang 10, '83-'84.
Nr. 14, dd. 12 januari 1984
V.u. Luc Baltussen, Van Evenstraat 2d,
3000 Leuven. Tel. 016/22 44 38.

Abonnementsprijs: 50 fr. (studenten),
150 fr. (niet-studenten), 350 fr. (steun).
Te starten op rek. nr. KB 431-0079541-68
t.n.v. ASR-VETO, Van Evenstraat 2d,
Leuven, met vermelding van 'VETO-
abonnement' en evt. nr. studentenkaart.

Redakties steeds op vrijdag
om 17 uur (open voor ieder) op 't Stuc,
E. Van Evenstraat 2d, 1ste verdieping.
Artikels binnen op donderdag voor ver-
schijning, advertenties op vrijdag voor
verschijning.

VETO is een publikatie van de Algemene
Studentenraad Leuven.

EN VERDER...

LEUVEN	Verkeer	5
	Stad en studenten	1
ASR	Personeel	1
	KR-diskussieforum	4
	Begroting	4
SOCIAAL	Almaprijzen omhoog	3
	ASR-speech migranten	7
	Lokale Radio	8
SPORT	Badminton	9
KULTUUR	Homofilm	11
KRINGEN	Katechetika	9
	Germania	9
POLITIEK	Amnesty International	10
LEZERS	2	
BERICHTJES		12
COLUMN	Knuppel	2

Autonomie bedreigd?

Stuc: personeelsproblemen

Waarom weigert plotse-
ling de ASR-Stuurgroep
het personeel van één
van de raden goed te keuren? In
casu drie kontracten van 't Stuc/
Kultuurraad (Kura). De Alge-
mene Vergadering (AV) van Kul-
tuurraad schreef er zelf een nota
over (zie kadertje, 'Zes stel-
lingen...') en twee Veto-redak-
teurs — die, toegegeven, lid zijn
van die raad — gingen op ver-
kenning naar de andere raden,
met de vraag: waarom?

Vorig jaar kreeg 't Stuc moeilijkheden
met zijn personeelsbestand (!). Het
duurde een tijd eer de (in afbouw
zijnde) Bijzonder Tijdelijk Kader-
projecten, waarop de werking grotendeels
gebaseerd was, verlengd werden.
Daardoor moesten allerlei noodoplos-
singen getroffen worden, waardoor de
taakverdeling van het personeel, voor-
al de drie half-times die via ASR betaald
worden, langere tijd vast kwam te
staan. Eén van de consequenties was,
dat als men een goede promotie wou
bewaren, één half time van de begelei-

ding van de AV naar Promotie zou
overgeheveld worden. Als tegenge-
wicht zouden de drie beleidsverant-
woordelijken afwisselend de AV
bijwonen om de centrale werking te
verduidelijken.

De AV stemde toe met deze nieuwe
manier van 'begeleiding'. Haar boon-
tjes konden beter gedopt worden met
één begeleider — maar een betere band
met de centrale werking — dan met
twee begeleiders — maar de kans op
het uiteengroeien van de Algemene
Vergadering en het centrale personeel.
Vooral dit vervreemdingseffekt werd
door AV én personeel onwenselijk
geacht.

Toen de ASR-Stuurgroep, waar sinds
mensenheugnis het personeel moet
goedgekeurd worden, na de vakantie
van deze beslissing op de hoogte werd
gebracht, gingen de poppen aan 't
dansen. Op de vergadering van
28/10/83 stemde de Stuurgroep tegen
de bekrachtiging van het personeel van
Kura; men mag, volgens de Stuurgroep,
niet zomaar personeel wettrekken
van de werking van een algemene
vergadering. Men vraagt Kultuurraad

een nota ter verduidelijking van haar
personeelsbeleid. Op de stuurgroep-
vergadering van 22/12/83 kunnen de
kultuurafgevaardigden enkel meede-
len dat hun algemene vergadering haar
vroegere stemming unaniem bevestigd
heeft: één half time, en afwisselend
drie beleidsverantwoordelijken bege-
leiden de vergadering, en dat is
voldoende.

Risiko's

"'t Stuc neemt veel te grote risico's'.
Noël Herteleer, vrijgestelde van Socia-
le Raad, heeft het over het personeels-
beleid van Kultuurraad. "Vanaf het
moment dat er BTK-ers zijn aangenomen,
in '77, is de werking ook een eind
verder van de studenten komen te staan.
Zoals het beleid nu gevoerd wordt, is de
werking van de Algemene Vergadering
volledig afhankelijk van de centrale
werking, die op elk moment in elkaar
kan vallen." De redenering gaat dus:
als, door de afbouw van de BTK-
projecten, de centrale werking in
elkaar stuikt, verschrompelt de wer-
king van de Algemene Vergadering en
is er dus geen cultuurwerking meer in
het Leuvense. Dus moet de ASR
Kultuurraad dwingen een stevige
kringwerk uit te bouwen, als peiler
die in elk geval zal blijven staan. De
nodige investering: twee bijkomende
half-time personeelskrachten voor de
AV. Michel Uytterhoeven, beleids-
verantwoordelijke van 't Stuc, insi-
nuert een prognose van de te ver-
wachten resultaten:

"Als de BTK-projecten wegvallen, is
het dan gedaan met 't Stuc? Is het dan
nog zinvol verder te werken? Mijn
antwoord is: NEEN. Ik vind het werk dat
de kringen kunnen doen in vergelijking
met 't Stuc zo... wat moet ik zeggen,
triviaal, dat het mij nutteloos lijkt daar
mankracht in te steken."

Nochtans is die kringgerichte wer-
king cruciaal volgens Kringraad. Kul-
tuurraad zou dan meer aandacht
moeten gaan besteden aan stimuleren
en coördineren van activiteiten in de
kringen, allerlei logistieke steun geven,
enz. Weer een slecht paard om alleen
op te wedden. Michel Uytterhoeven:
"Ik vind dat een cultuurbeleid aan een
universiteit veel ruimer moet gaan dan
cultuurwerking per kring. Evenmin als
ik het in deze tijd zinnig vind dat
studenten zich gaan verenigen rond de
plaats waar ze vandaan komen —
MOEDER IZEGEMSE — vind ik het zinnig
dat ze zich op cultureel vlak gaan
verenigen volgens hun studierichting.
Dat is zò sektair gedacht..." Relinde
Baeten, vrijgestelde van Kringraad
daartegenover: "Je moet die dingen
proberen in de kringen te doen die je nu
centraal doet. Trouwens, als je cultuur
naar de studenten wil brengen, dan weet
je dat heel veel mensen geneigd zullen
zijn naar iets in hun kring te gaan in
plaats van naar iets wat centraal
georganiseerd wordt."

Maar infrastruktureel, financieel en
zelfs structureel zijn de kringen niet in
staat een diepgaande cultuurwerking
op te zetten, 'helaas' misschien. Om
het peil van die kringcultuurwerking
niet te laag te laten liggen, zou dan een

(vervolg op p. 6)

En ja hoor... Ook Veto ont kwam er niet aan. Luk Vanheerentals over
België in het sombere jaar 1984. Zie p. 3.

Geweerd te Leuven?

Studenten...

Leuven is een vrij specifieke
stad. Daarvoor zorgt de
studentenbevolking in be-
langrijke mate. Zij brengt heel
wat voordelen voor de stad
(inkomsten — attractiviteit van
de stad), maar naar het schijnt
ook heel wat nadelen. Bij het
stadsbestuur weegt deze laatste
tendens door. Studenten kosten
Leuven veel, denken ze daar.
Van een middelgroot provincie-
stadje zonder studenten droomt
men weliswaar nog niet. Toch
zijn er heel wat zaken die niet zo
gunstig liggen voor de studenten.

delijk afwezig, en als dusdanig inge-
schreven blijven in de gemeente waar
zij hun gewone verblijfplaats hebben
(of zij er nu op zichzelf een gezin
uitmaken, of tot een gezin behoren
waarvan zij momenteel verwijderd
zijn), de personen begrepen in de
volgende categorieën: ...

5 de leerlingen van kostscholen en
onderwijsinstellingen van alle aard,
inclusief instelling voor vakonderwijs,
(...) en doorgaans alle jongeren die
studeren op een andere plaats dan die
waar hun gezin of het gezin waartoe zij
behoren is gevestigd (...)

— Er is hier trouwens in Leuven geen
enkele student gedomicilieerd.

Andere interpretatie

Met deze uitspraak houden wij het
voor gezien. Meer achtergrondinfor-
matie kunnen wij hier toch niet
bekomen. In elk geval was dezelfde
tekst ons voorgeschoteld op de Juri-
dische Dienst van de universiteit zelf.
De Juridische Dienst was het echter
niet zomaar eens met deze interpre-
tatie. Wat is immers 'gewoon ver-
blijf'? Iemand kan toch gewoon in
Leuven verblijven? Bovendien aan-
vaardt de rechtspraak dat een meer-
derjarige op zichzelf een gezin kan
vormen. Waarom zouden meerder-
jarige studenten dan geen woonplaats in
Leuven mogen aanvragen. Zelfs stu-
denten die trouwen tijdens of vlak na
hun studies hebben het zeer lastig om
een woonplaats in Leuven vast te
krijgen. Nochtans vormen zij zeker een
nieuw gezin. Slechts met veel moeite,
bewijs van inkomsten en woning en
dies meer, kan iemand de toelating
bekomen, dankzij domiciliewijziging,
in de toekomst zijn stemplicht in
Leuven te vervullen.

Het recht op vrije vestiging blijkt
dus niet voor iedereen gelijk te zijn.
Sommigen zijn hier weer meer gelijk
dan anderen. Want alles heeft te
maken met "geld". Een blik op de
bevolkingspyramide van Leuven maakt
meer duidelijk (zie bijlage). Dit toont
ons de aanwezigheid van een groot

(vervolg op p. 5)

Leuven: stad van studenten... Of de gemeente Leuven de studenten altijd met
zoveel liefde bekijkt, is nog zeer de vraag. In ieder geval is het interessant, eens
van dichtbij af te wegen wat de stad Leuven eigenlijk aan 'haar' studenten
verdiend, en nog meer: wat zij hen in ruil daarvoor aanbiedt. Veto wijdt hier een
kleine reeks aan, die hiernaast even wordt voorgesteld. (foto D.d.C.)

REDAKTIONEEL

Studenten krijgen het blad dat ze verdienen. Veto bijvoorbeeld. De nieuwe of de oude. Of is deze allernieuwste misschien toch weer oude wijn in nieuwe zakken? Die is in elk geval de beste, pleegt Vanden Boeynants te zeggen.

Het onverdeelde kompromis — dat men in België 'sukkses' noemt — begint zijn eerste vruchten af te werpen. Om op een reeds vermeld onderwerp terug te komen: op de Veto-redactie zitten een aantal oude zakken, een beetje afgepeigerd door de jarenlange strijd om een min of meer kwalitatief hoogstaand blad uit de grond te stampen. Sommige oude medewerkers bedankten er zelfs helemaal voor om te figureren in de 'sukksesformule'.

Niet zozeer om 'ideologische geschillen': de schouderklompjes waren uitgedeelde, de stroop was gesmeerd, de consensus bereikt, iedereen gaf volmondig toe dat er gaten zaten in de vroegere sociale en onderwijsberichtgeving. En daar zou op kritische, journalistieke (niet

pamflettaire) wijze een mouw aan worden gepast. Voorlopig nog met de hulp van een aantal vrijgestelden, die echter zo snel mogelijk een vervanger zullen zoeken.

Wel omdat na vier jaar de aflossing van de wacht nog altijd niet in zicht was. Integendeel, veel goede medewerkers zijn in loop van de jaren verdwenen, weinig kwamen er bij. Een kwaal waar de hele Leuvense Algemene Studentenraad blijbaar onder lijdt.

Desondanks wensen wij u een gelukkig 1984 toe, hoewel we daar zo onze twijfels over hebben. Ons kadootje onder de inmiddels naaldenverliezende kerstboom wil alvast een poging zijn om het nieuwe jaar in te stappen met een evenwichtig Veto-nummer. De cultuurredactie draait nog niet op volle toeren, maar we kunnen wel een sukkulent dossier presenteren over de personeelsperikelen in Cultuur-

raad.

Daarnaast enig nieuws over de verrichtingen van de ASR tijdens de vakantie, een smak Leuvense nieuws en de steen valt zelfs terug in de kikkerpoel — Janssen en Janssen bleven echter met hun wandelstok achter een lantaarnpaal flaperen. Ze werden het laatst gesignaleerd in de Gobi-woestijn in een woeste achtervolging met hun respectieve bolhoeden. Vanaf volgende week zijn ze echter weer present op de achterpagina.

The facts. Er werd een vaste redactie gevormd, bestaande uit Luc Baltussen (ASR-aangelegenheden), Toon Boon en Noël Herteleer (sociale zaken en aanverwante), Bart De Moor (sport en academische raad), Peter Mostrey (onderwijs), Luc Vanheerentals (kringbladen, maatschappelijk), Ineke Leemans (Studenten nationaal en internationaal), Guido Janssens (cultuur en derde wereld), Pol

Bijens (technische coördinatie), Dirk De Naegel (vormgeving); de vrijgestelden zoeken dus, zoals gezegd, een vervanger. Veel van de ex-medewerkers hebben slechts voorlopig hun medewerking toegezegd omdat de recente perikelen hen nog te zwaar op de maag liggen.

Er is daarnaast nog altijd een open redaktievergadering, waarop iedereen welkom is. Deze gaat door op vrijdagmiddag van 16 tot 17.30 u. Wie zich geroepen voelt een engagement op te nemen binnen een of meerdere interesse-terreinen van dit blad, kan het dus dra schoppen tot vast redaktielid. Laat u niet afschrikken door Stuurgroepen of andere bureaucratische organen: de redactie omzeilt alle problemen voor u!

Als er niemand komt opdagen was dit de aankondiging van het Heilig Oliesel voor dit blad. Wat dan meteen het aangezicht van 'de' Leuvense student in het juiste licht plaatst. Tam en mak. Of vergissen we ons?

De redactie

LEZERSBRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op de eerste verdieping van 't Stuc.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op de Leuvense (studenten-) actualiteit; anonieme brieven gaan de prullemand in. Wie zijn naam niet voluit onder zijn brief wil, moet dat degelijk kunnen motiveren. Brieven die langer zijn dan 25 regels van 67 aanslagen (spaties inbegrepen) worden in principe ingekort.

Zuid-Afrika: uitdaging

In Veto nr. 12 krijgen Jan Vanheulekom (niet-student) en Edwin Delanoey meer dan een bladzijde om hun gal te spuwen over Z.A. Ik wil hier in Veto op de beperkte ruimte die een lezersbrief is toegemeten geen polemieck over Z.A. beginnen. Wel wil ik hierbij een uitdaging richten tot de betrokken personen om hun standpunten in een publiek debat te verdedigen. Konkreet stel ik zo snel mogelijk een ontmoeting voor om de debatprocedure te bespreken.

Als voorzitter van de studentenvereniging Protea wil ik niet Z.A. onvoorwaardelijk verdedigen. Protea-studentenvereniging wil zoals iedereen een menselijke en rechtvaardige behandeling van voor alle rassen in Z.A. Wel stelt Protea-studentenvereniging het klassieke beeldje over Z.A. in vraag: het beeld volgens hetwelke systematisch de blanke als de boze verdrukker en de zwarte als de arme verdrukte wordt voorgesteld. Een dergelijk scenario lijkt ons te simplistisch. AKZA & Ko. stellen ongetwijfeld een fanatiek belang in de zwarte zaak, doch in hoeverre bekommen zij zich konkreet over de zwarte mens hier en nu, die vandaag leeft en morgen nog in leven wil zijn? De bomaanslagen van ANC met wie zij sympathiseren hebben onschuldige zwarte burgers gedood; de economische boycot die zij voortstaan zou in een periode dat Z.A. dagelijks 1 400 arbeidsplaatsen moet kreëren in de eerste plaats de zwarte bevolking schaden; de bevrijding die zij propageren heeft in de buurlanden alleen maar economische stagnatie en éénpartij-diktatuur gebracht. Racisme, zo betitelen zij die het monopolie over menselijkheid menen te hebben deze standpunten. Laat ons enkel hopen dat zij bereid zijn de hunne in publiek te verdedigen.

Chris Verwilt

Prinses Lydialaan 7

Betreft zoekertje nr. 9 in Veto nr. 12, dd. 15-12-1983.

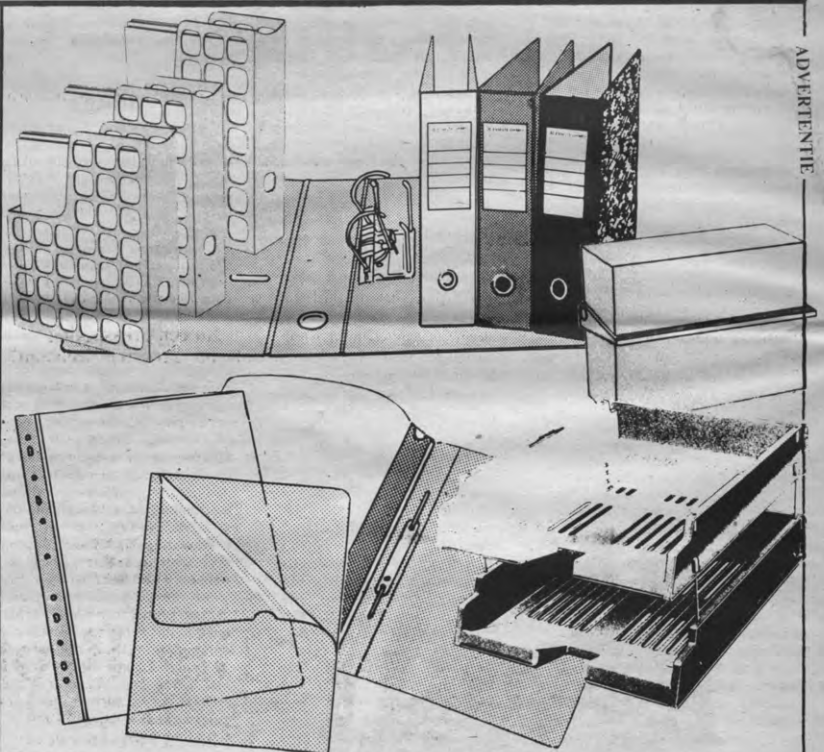
In dit zoekertje wordt een kotbaas (m/v) gevraagd, die geen schrik heeft van meisjes.

Wij vinden dit een grove insertie op de invariante relaties tussen Edgaar (kotbaas) en ons (studenten), die immer relatief statisch is geweest, maar soms tot hoogspanningen leidde (noste joar godde boyte vliege!). Wij hekelen inderdaad het feit dat onze kotbaas geen vrouwelijk schoon (?) kan rieken, maar wij willen hem niet buitensluiten, noch een nieuwe rekruteren. Hoe moet onze kotbar anders heten?

Wij staan er dus met klem op dat dit zoekertje niet uit onze pen is gevloeid, noch uit deze van onze dierbare kotbaas, want zijn geschrift is maar zozo, dus kan hij dit niet geschreven hebben. Wij willen de naam van ons kot, Prinses Lydialaan 7, geenszins in een negatief daglicht stellen.

Wij vragen dus geen kotbaas, wel meisjes! De beloning blijft 1 pint (bv. Kriek van Timmermans!).

De studenten van Prinses Lydialaan 7

papierhandel **acco** tiensestr.134

De steen in het hoenderhok — de knuppel in de kikkerpoel

"In deze woelige tijden heeft de bevolking behoefte aan zekerheid." Een gemeenplaats die bv. niet zou misstaan in een editoriaal van De Standaard, conservatief en oubollig.

"In deze verwarrende tijden hebben mensen behoefte aan precieze kaders om dat wat ze zien, wat ze ervaren, nauwkeurig te plaatsen, te interpreteren." Dat is al meer de stijl van Het Belang van Limburg, reaktionair maar modern.

We slaan enige nuances in de redenering over en we buigen ons over het volgende statement: "Dit soort verschijnsel is fascinerend, uitdagend, maar het is niet toegelaten te speuren naar intenties die er achter zouden zitten." Deze frase hoort niet meer in een editoriaal thuis, het is een linguïstische abstraktie van een nieuw taboe; interpretatie, d.w.z. pogen inzicht te verwerven in wat je ziet en wat een ander wil tonen (of gewoon toont, zonder iets te willen).

Wordt het te kryptisch? "Never say never again" betekent gewoon "Zeg nooit meer nooit" of "Geen besluit is definitief", en de meest diepzinnige betekenis is: "Zelfs als Sean Connery met de hand op zijn hart zwerft dat hij nooit meer James Bond zal spelen, dan mag je daar aan twijfelen."

James Bond is de absolute voorbeeldigheid, zowel in de structuur als in de elementen die zijn verhaal structureren of opvullen. Het verschijnsel James Bond verbiedt U en ons hem te interpreteren. Wat hij doet heeft met niets anders te maken dan met hemzelf (en dan nog...), niet met U en ons, en wij worden verondersteld dat goed te weten. Vandaar dat de maker van een goede James Bond film eigenlijk geen verhaal meer moet vertellen, hij moet enkel de vaste ingrediënten (bedscènes met enkel naakte ruggen, futuristische achtervolgingen e.d.) klaar en duidelijk serveren. Het verschijnsel 007

heeft immers evenmin iets van doen met de maker(s), wie kent die vrouwen?

Hetzelfde gebeurt eigenlijk ook in wat momenteel de ultieme theater-avantgarde heet te zijn: Jan Decorte's *Scènes/Sprookjes*. Dat beweren althans de 'begenadigde' commentatoren: "Het heeft geen zin intenties van de maker te zoeken, als ze er zijn vind je ze toch niet." Die chaos op de scène — stuntelige dansspasjes, Italiaanse schlagers, lichaamsgeluiden, absurd-melige slapstick, stukjes uit Barthes' "De taal der verlieden" enz — is er enkel om U, ons en Decorte zelf te amuseren, interpreteren (nadenken dus) is verboden. In deze woelige tijden heeft het publiek behoefte aan zekerheid: jazerik, de zekerheid van de leegte, van de intellektuele armoede, het einde van de metafoer. "Een stoel is alleen maar een stoel, niets meer." Dat klopt, zolang dat meubel niet op een scène staat.

Een voorstel voor een sequel, *Scènes/Sprookjes II*. De scène is een groot bed, met zijden lakens. Daarin stoeien zowel Roger Moore als Sean Connery, een waanzinnige en tegelijk perfide slechterik, en een bloedmooi leeks, met enkele mannequins als opsmuk. Wie *Scènes/Sprookjes I* zag kan deze personages netjes invullen bij de HTP-aktoren. Jan Decorte zelf speelt (bij voorkeur niet zichtbaar) de oude satan op de achtergrond, of de wantrouwige opdrachtgever van Bond, naargelang hij zijn akteurs al dan niet vertrouwt. Dit zal, naar wij vermoeden, van voorstelling tot voorstelling verschillen.

Niemand zal er nog behoefte aan hebben iets te interpreteren, of naar intenties te peilen. Onze verantwoording volstaat immers, ze moeten het gewoon maar doen. De pret is alvast verzekerd. Boulevard anno 1984.

Ondergetekende

Geén steun van de academische overheid

Per 1 januari 1984 zijn de maaltijdprijzen in de Leuvense studentenrestaurants met respectievelijk 2, 3 en 5 frank gestegen.

Alhoewel het geleden is van oktober '82 dat hier nog eens een prijsaanpassing is gebeurd, en het ook niet over zo'n grote prijsstijging gaat, is Sociale Raad fundamenteel tegen deze prijsstijging.

Men kan hier trouwens moeilijk voor zijn, als men weet dat:

— alle andere kosten die het studeren met zich meebrengt ook al stijgen, en dikwijls met meer dan de index. Hiermee bedoelen we o.a. het vervoer, de kursussen en de huurprijzen van de kamers. De nieuwe huurwet zal aan dit laatste trouwens weinig verbeteren, wel integendeel.

— dat het al 5 jaar geleden is dat de bedragen van de maximumstudie-beurzen nog zijn geïndexseerd.

— dat dit jaar, dank zij de hervorming van het beurenstelsel door minister Lenssens 13.000 studenten hun beurs zelfs hebben zien dalen t.o.v. wat ze vorig jaar kregen.

— dat de lonen van de ouders die niet tot de hoge inkomenscategorieën behoren en wiens kinderen een betaalbare Alma dus het meest nodig hebben, ook al langer dan vandaag onvoldoende geïndexseerd worden.

— dat het niet is omdat men stude-rende kinderen heeft, dat men zou ontsnappen aan alle inleveringsmaatregelen.

— dat zeker de steeds groeiende categorie van werklazen er wel niet zal aan denken van haar kinderen naar de universiteit te sturen als ze weet dat er aan de universiteit en nu ook in de Alma's enkel prijsaanpassingen gebeuren rekening houdende met de uitgaven, en niet met de inkomens van de mensen.

Wanneer men een indexering of prijsstijging normaal vindt, dan moet men er zich inderdaad ook van bewust zijn dat dit slechts een half normale zaak is, dat het er enkel over gaat te kijken hoeveel alles kost, en niet over hoeveel men heeft.

Niet omwille van de daling van het geboortecijfer zullen er binnen een paar jaar minder studenten aan de universiteit zitten, maar in de eerste plaats omdat niet alle ouders daar nog het geld voor hebben. Deze laatste evolutie is trouwens al enkele jaren bezig, en zet zich in een versnelde tempo door.

Het is deze evolutie die Sociale Raad verkeerd vindt, en het is omdat een prijsstijging in de restaurants deze evolutie wel nog eens zou kunnen versterken, dat wij tegen prijsstijgingen zijn. Niet alleen omwille van de studenten die nu aan de universiteit zitten, maar ook voor degenen die nog moeten komen, en vooral voor diegenen die dreigen er niet meer te kunnen komen.

Onderwijs moet een recht zijn, ook in kristijd. Dit recht, en niet ons eigen belang, verdedigen wij tegen de aanvallen van de academische en nationale overheid.

Elke dag worst

De voeding is, naast de huur, de grootste uitgavepost van een student. Op jaarbasis bestaat de Leuvense student gemiddeld 60.300 fr. aan voeding (op een totaal budget van 174.300 fr.). Enkel dit toont al aan dat een verhoging van de Alma-prijzen met gelijk zoveel, altijd vlug zal leiden tot aanzienlijk grotere financiële inspanningen voor de student.

Konkreet zal de prijs van de dagschotel in de restaurants Alma 2 en 3 stijgen van 63 naar 65 en 68 fr. De dagschotel in de snackbars zoals Sedes Alma 1 stijgen van 68 naar 70 fr.; de duurere schotels die daar

Stijging Almaprijzen

Vorige week vrijdag hield Sociale Raad een perskonferentie rond de Alma. Daarbij werden teksten met 'stevige' argumenten aan de pers doorgespeeld. (foto D.d.C.)

ook worden verkocht stijgen telkens met 5 fr.

Sociale Raad is ten eerste tegen deze prijsstijgingen om redenen die in de inleiding werden aangehaald.

Ten tweede protesteren we ook tegen het feit dat men van de prijsstijging gebruik maakt om nu ook in Alma 2 en 3 dagschotels op te delen in een schotel van 65 en in een van 68 fr. Dit systeem van gedifferentieerde prijzen bestaat al een paar jaar in Alma 1 en in de Sedes. Restaurants die juist hierdoor beter lopen dan Alma 2 en 3. Dit is altans wat de directie beweert, en daarom breidt ze het gedifferentieerd prijzensysteem nu ook uit naar de andere restaurants.

Wij ontkenen niet dat Alma 1 en Sedes rendabele zijn, maar volgens ons komt dit niet doordat er daar een verschillend prijzenaanbod is. Het is niet omdat studenten graag elke dag een verschillende som aan hun eten spenderen dat ze naar Alma 1 gaan, maar wel omdat ze niet elke dag worst, hamburger, bouletten, gebakken en gestoofd gehakt met in de winter appelmoes en in de zomer één blaadje sla willen eten. De dagschotel van Alma 2 en 3 ziet er de laatste jaren nauwelijks anders uit. Wil men al eens wat variatie in zijn eten steken, dan is men gedwongen van gevarieerd meer te betalen en best naar Alma 1 en Sedes te gaan. Geen enkel student heeft hierom gevraagd.

Een dagschotel moet geen schotel zijn die je best niet meer dan één maal per week neemt om niet al te vaak en indigestie te krijgen. Een dagschotel moet een schotel zijn die je elke dag kan eten, en waarvan de grondstoffen de ene dag wel wat duurder kunnen zijn dan de andere, maar die juist daarom mekaar kunnen compenseren.

Ook in het beste huishouden kan men immers niet elke dag kiezen tussen drie schotels, maar eet iedereen wat de pot kookt. En het is niet omdat die pot de ene dag al wat minder gespijs is dan de andere, dat men zal besluiten van 't vervolg maar altijd bij de bureu te gaan eten en het eigen huis waarvel te zegen.

Volkomen analogo moet de Alma niet elke dag, zoals nu, schotels aan 5 verschillende prijzen presenteren. Ten-

zij men natuurlijk zou veronderstellen dat de ene student elke dag wat beter moet kunnen eten dan de andere en niet dat alle studenten elke dag goed moeten kunnen eten.

Daarom zijn de studenten tegen prijsstijgingen, tegen prijsdifferentiatie van de maaltijden, en voor een hervordering van de dagschotels.

Nu een prijsstijging volgend jaar een prijzenbom?

Andere, niet minder belangrijke redenen voor de studenten om tegen prijsstijgingen te zijn is dat men hierdoor meedraait in de redenering dat alles af en toe eens moet opslaan, zonder zich zelfs af te vragen of dit wel zo nodig is.

Elke maaltijd die de student in de Alma neemt wordt ongeveer voor 50 fr. gesubsidieerd. Dit doordat de Alma een gedeelte van de staatssubsidies krijgt die uitgekeerd worden aan de sociale sektor van de KUL. In totaal

bedragen deze sociale subsidies voor 1984 175.823.000 fr.; hiervan gaan er 86.109.000 fr. naar de werking van Alma.

Een fout volgens Sociale Raad is, dat er van deze 175.823.000 fr. sociale toeelagen, er 8.117.000 moet dienen om leningen af te betalen van gebouwen die weliswaar dienen voor de sociale sektor (Alma's, studentenhomes, ...), maar die eigendom zijn van de universiteit zonder dat deze laatste er ook maar 1 frank heeft voor betaald. Dit in tegenstelling met wat er aan de andere Vlaamse universiteiten met deze gebouwen gebeurt.

We hebben het laatst zelfs moeten meemaken dat Alma, die op een rendabele manier de kantien van het sportinstituut uitbaat, er van de ene dag op de andere werd uitgezet ten voordele van een privé onderneming. De algemeen beheerder van de KUL is blijkbaar een voorstander van het privatiseren van de winstgevende, en het kollektiveren van de verlies-

latende restaurants.

Dit voorbeeld toont wel voldoende aan dat er geen enkele garantie bestaat dat gebouwen die afbetaald worden met sociale toeelagen, ook voor de sociale sektor zullen blijven dienen.

Vandaar dat we bij het opstellen van de begroting '84 ook geëist hebben dat niet de sociale sektor, maar wel de universiteit zelf de bouwleningen zou afbetalen. De 8 miljoen die de sociale sektor hierdoor zou uitsparen, zouden niet voldoende geweest zijn om de Alma-prijzen niet te moeten opslaan. Het heeft echter (weeral) niet mogen baten...

Het was juist hierom, los van alle aangehaalde politieke redenen, dat de studenten vonden dat de Alma-prijzen zeker nu niet mocht opslaan. En het is daarom ook dat wij vinden dat de redenen van hen die de prijsverhoging toch hebben doorgevoerd, in de toekomst te vinden zijn.

De sociale sector wordt namelijk betaald per schijf van 1000 ingeschreven studenten. Vanaf het ogenblik dat er minder studenten naar de universiteit komen, en enkel al door de daling van de geboortecijfers zou dit volgend jaar al kunnen gebeuren, zal de sociale sektor duizenden franken subsidies missen. De kosten van de Alma en andere vaste diensten van de sociale sektor zullen daarom niet met een evenredig bedrag afnemen. Bijgevolg zal men dan een prijzenbom moeten lanceren omdat alles duurder wordt, en vooral omdat men veel subsidies is kwijtgespeeld.

Hierdoor zal de demokratisering, naast de afbrokkeling die al een paar jaar bezig is, een extra zware klap krijgen. En om die klap dan niet al te zwaar te laten schijnen, heeft men nu de prijzen maar al wat opgeslaan. Dit is dan ook geen prijsverhoging om economische, maar om politieke redenen. De Raad van Studentenvoorzittingen, die de Leuvense sociale sektor bestuurt, heeft zelfs geweigerd aan de regering meer geld te vragen om zo een andere politiek te kunnen voeren, of om zelfs maar wat men 'n heeft op termijn te kunnen veilig stellen. Vandaag de dag wordt het recht op onderwijs ook dus al afgebroken door wie in de sociale sector werkt. Juist door diegenen die er zouden moeten voor zorgen dat het recht op onderwijs eindelijk eens gerealiseerd wordt.

De studenten lijken dan ook meer en meer alle ten te komen, staan in hun strijd hiervoor. Maar we mogen wel niet vergeten dat de studenten met veel zijn, met veel meer dan bv. de 16 herh die in de raad van beheer van de KUL zitten...

N.H.

Big Brother in België

Onder de hoofding "1984 in België" start volgende week in Veto een drieledige serie, die geïnspireerd door het werk van Orwell onze maatschappij wil ontleden. De afleveringen zullen drie belangrijke aspecten van dit fascinerende boek behandelen.

Ten eerste is er het beklemmende, verstikkende maatschappijbeeld, waar niets aan het spiedende oog van Big Brother ontgaat. In alle huizen van leden van de hogere klassen, op alle belangrijke plaatsen in de stad zijn er teleschermen, mikrofoons en dergelijke aangebracht. Teleschermen kunnen word beelden opnemen als uitzenden. Er is de geheime Dunkpolitie, de jeugdige Spionnen als twee belangrijke verlikingsorganisaties.

"Die Gedanken sind frei"; aan het binnenste van de mens kunnen ze niet raken. Dat blijkt ook een misrekening. Het verhaal zal immers eindigen met een ingreep op dat niveau vanwege Big Brother, bij onze trieste held Winston.

Een tweede aspect is de continue bewustzijnsmanipulatie. De historische bronnen worden voortdurend 'bijgewerkt', om de berichtgeving over het verleden te vervalsen. Dit gebeurt om het actuele standpunt van de Partij een eeuwig statuut te verlenen. Er is dan ook vanwege Big Brother voortdurend sprake van 'dubbeldunk', nl.

vervalste berichtgeving over alles en nog wat. De bevolking wordt konstant opgehitst tegen een vijand, zij het de voortdurende oorlog tegen de buitenlandse krachten, als de haatsessies tegen de binnenlandse vijand, Goldstein. Ook de hysterie als gevolg van seksuele onthouding is wenselijk, omdat die makkelijk kan omgezet worden in strijdlust en leidersverering... "Wij beheersen het leven op elk niveau. Wij maken de menselijke natuur. Mensen zijn in onbeperkte mate kneedbaar," zegt O'Brien, lid van de Kernpartij.

De laatste mens

Het maken van een nieuwe menselijke natuur, de voortdurende controle op

de menselijke handelingen situeren zich natuurlijk in een globaal maatschappelijk concept, dat als een totalitair, fascistisch regime kan worden bestempeld. Het individu heeft inzake de besluitvorming niks in de pap te brokken en wordt als 'individu' in die nieuwe natuur weggecijferd. Winston krijgt van O'Brien het etiket 'de laatste mens' opgeplakt.

Aan de hand van deze drie aspecten volgt dus volgende week in Veto een serie "1984 in België". Als inleiding bij elke aflevering komen we nog even terug op het boek van Orwell, en brengen we nog meer aspecten aan bod die hij in dit werk ten berde heeft gebracht.

L.V.

Medewerkers aan Veto—14: Relinde Baeten, Luc Baltussen, Pol Bijmans, Toot Boon, Wouter Colson, Damienne De Cock, Peter De Jonghe, Bart de Moor, Gert De Smeed, Els De Temmerman, de Noël Herteleer, Filip Huysentruyt, Guido Janssens, Ineke Leemans, Pascal Lefèvre, Marcel Meeus, Peter Mos Trey, Bart Ramakers, Dirk Scheys, Klaas Tindemans, Pieter T'Jonck, Kris Van Haver, Luk Vanheerentals, (Zwam), Wim Verhelst, Myriam Warsaw. □

POSTERS — GADGETS

Filmaffiches (o.a. American Gigolo, Psycho 2)

POSTERS
WENSKAARTEN
POSTKAARTEN
GESCHENKEN
voor alle omstandigheden

Naamsestraat 53

Leuven

Kringen blijven basis

De preses als schipper naast God

Dat het discussieforum van Kringraad, vrijdag 23 december jl., in Auditorium Vesalius, de standpunter van diverse partijen dichter bij mekaar gebracht zou hebben, is moeilijk vol te houden. Integendeel, voor- en tegenstanders van de "zesde raad" (soms gezien als raad van praesessen) groeven zich diep in in hun eigen stellingen. Wel bleek de beweging voor een zesde raad sterker geworden tegenover een paar jaar terug

Er bestaat niet één Algemene Studentenraad, maar vijf. Raar is dat allen op het eerste gezicht, zo hebben de voorstanders van het systeem altijd betoogd. Het is immers een goede zaak dat die studenten die een bepaalde werking ontwikkelen, of dat nu op sportgebied of op onderwijsgebied is, zo autonoom mogelijk hun beleid kunnen maken. Dat komt ten goede aan de motivering van die studenten, en motivering is het eerste wat je nodig hebt voor een goede studentenwerking. Toch blijft het voor een meer oppervlakkige toeschouwer wat onefficiënt lijken, dat voor sommige aangelegenheden vijf raden zich moeten uitspreken. Dat was vorig jaar bv. het geval met de erkenning van de Nationalistische Studenten Vereniging, en dit jaar van de raketten. Ook voor het Veto-beleid zijn alle raden samen verantwoordelijk.

De Vlaamse Technische Kring, het Vlaams Rechts Genootschap en Ekonomika hebben eigenlijk nooit geloofd in de evenwaardigheid en de autonoomie van de vijf raden. Ook al namen die kringen de laatste jaren beter dan vroeger hun plaats in de bestaande ASR-structuren, toch staken hun praesessen op de Kringraad nooit onder stoelen of banken dat zij vonden dat Kringraad meer te zeggen moest hebben.

Forumleider Lambert Swillens, een oud-vrijgestelde van de Kringraad, had de discussiestukken grondig op voorhand bekeken. Omdat de teksten waarin de zesde raad werd voorgesteld, geen analyse van de huidige fouten maakten, probeerde Lambert Swillens dat op het forum zelf los te krijgen. Verschillende keren drong hij erop aan dat bestaande en nieuwe structuren zouden voorgesteld worden vanuit een analyse van de problemen die ermee opgelost moeten worden. Alleen de verdedigers van de huidige structuur gaven aan die oproep gehoor. Toch werd tussen de regels door ook wel wat duidelijk van de achtergronden van hun tegenpartij.

Kring of praeses?

Het centrale probleem voor iedereen is de goede werking van de fakulteitskringen. Psychologie-Kringvertegenwoordiger Rob Winters formuleerde het kernachtig — en dubbelzinnig: "Indien de fakulteitskringen goed werken en hun afvaardigingen goed koördineren, dan is de huidige structuur de beste voor de ASR." Men zou een essay kunnen schrijven over de voor de ASR zeer belangrijke uitgangspunten die in deze uitspraak besloten liggen. Het is natuurlijk een fundamentele optie voor de ASR om de fakulteitskringen als basis te nemen voor een representatieve organisatie. Toch zal niemand beweren dat de fakulteitskringen perfecte organisaties zijn, noch in hun werking noch voor hun politieke representativiteit. Het is nu precies de manier waarop men met deze feitelijke gegevens omtrent de fakulteitskringen omspringt, die de standpunten van voor- en tegenstanders van de huidige ASR-structuur bepaalt.

De stelling van Rob Winters karakteriseert een afhankelijkheidspositie van de ASR i.o.v. de goede werking van de kringen: geen perfecte kringen, dan ook geen goede ASR. Dat is het uitgangspunt van de zesde-raadgroep. Daartegenover kan de stelling van de tegenpartij het best samengevat wor-

den als "De fouten die ontstaan in het niet-perfekt functioneren van de kringen, worden in de huidige ASR-structuur het beste opgevangen." Voor deze partij is het heel belangrijk de kringen ondanks hun tekortkomingen te blijven zien als de beste weg naar de studenten zelf. Het is voor hen niet duidelijk hoe men die basisfuncties van de kringen in twijfel kan trekken, zoals Rob Winters doet, om dan toch een structuur voor te stellen die blijft steunen op die kringen. Volgens hen steunt het zesde-raadvoorstel nog veel meer op de veronderstelling van perfecte kringen. In dat voorstel wordt een kring immers ultiem vertegenwoordigd door haar praes. Maar een praes is maar zo representatief als dat zijn kring goed werkt. Dit komt in de huidige structuur goed tot uiting: alleen voor onderwerpen waaraan in de schoot van de kring zelf ruime aandacht besteed werd, is de stem van de vier radenvertegenwoordigers van de kring gelijklopend. In de praktijk komt het veel vaker voor dat de Sociale-Raadvertegenwoordiger andere nuances legt dan die op Kulturraad bv. Op die manier komen verschillende reële strekkingen in een kring in de ASR-structuur nog steeds aan bod. In het zesde-raadsysteem, waar de praesessen in laatste instantie alle beslissingen van de echte raden

(die met een echte eigen werking) ongedaan kunnen maken, wordt een kring in één persoon gekoncentreerd, waar dat nu nog vier mensen zijn. Alle bestaande onefficiency in de kringwerking worden daarmee niet opgelost, maar wel voor de buitenwereld onzichtbaar gladgestreken.

Verrassing

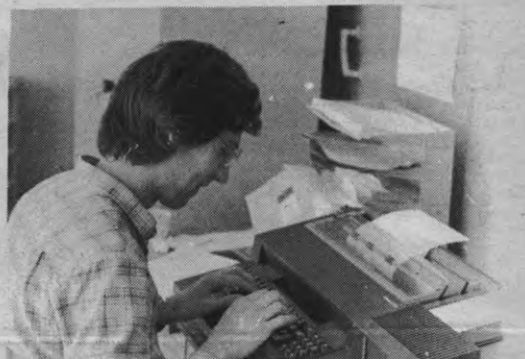
Deze dubbelzinnigheid in de argumentatie van de zesde-raadgroep bleef in de loop van de avond eerder actief vanop de achtergrond. De verdediging van de huidige structuur gebeurde vooral vanuit het argument 'werking': een raad die zich niet zelf met een bepaalde werking bezighoudt moet niet aan een andere, die dat wel doet, gaan zeggen wat ze wel en niet moeten doen. Dat werkt alleen oppervlakte beslissingen en demotivering in de hand. Het is alleen goed om alle werking te doen ophouden.

Ondanks de felle inspanningen van o.a. Germania, Katecheka en Wina, bleef de zesde-raadidee in de loop van de avond zijn aantrekkingskracht behouden voor de verdedigers ervan. Toen vergaderleider Swillens tegen het einde van de avond alle aanwezige kringen ekspliciet aan het woord liet, bleken de Geologische Kring, de Nieuwe Filosofische Kring, en tot ieders verrassing ook Historia, heel

wat oor te hebben voor de ideeën van VTK, VRG en Ekonomika. Romania had zich daar al eerder bijgeschaard.

Dat Kringraad dit 'discussieforum' organiseerde op een avond dat Kulturraad en Sociale Raad zelf algemene vergadering hielden, is wel erg jammer. Het is waarschijnlijk dat Kura- en Sora-mensen ook sterk aan hun autonomie zullen vasthouden en

de betutteling van de zesde raad wel kunnen missen. Toch maakte de avond duidelijk dat men de zesde raad niet zomaar kan afdoen in de stijl van 'het zal wel koelen zonder blazen'. Misschien heeft men al veel te lang gewacht de ASR-structuren te ekspliciteren — én te laten zien wat ze eigenlijk allemaal wel wil beschermen. L.B.

Lambert Swillens tiktie ooit nog voor Veto, toen die nog niet op fotozet ging. Op 23 december was hij graag bereid Kringraads discussieforum te leiden. Zijn oproep tot rationele analyses werd niet altijd gehoord. (foto archief)

ASR-begroting zwart op wit

In grote lijnen blijft de ASR-begroting er net zo uitzien als vorig jaar. Voor het grootste deel is de ASR voor haar inkomsten afhankelijk van de toelage van de Raad voor Studentenvoorzieningen. Die bedraagt elf miljoen frank voor 1984. De verwachtingen over publiciteitsinkomsten zijn teruggeschroefd — niet omdat er niet genoeg adverteerders zijn, maar omdat het werk dat erin kruipt te zwaar weegt op de gewone werking van de raden. Aan uitgaven-zijde vindt men hetzelfde patroon terug als de vorige jaren: één derde van de uitgaven gaat naar eigen personeel. Tien procent is voor Veto. Nog eens zo'n bedrag is goed voor de gemeenschappelijke Rosten van de raden (sektariaat en gebouw bv.) en het grootste stuk (bijna vijf miljoen) is voor de verschillende raden en voor de vrije verenigingen.

Dat de ASR eigen personeel tewerkstelt valt vooral in de begroting op. Bijna vijf miljoen — dat is direct evenveel als de raden krijgen aan werkingsgeld. Alhoewel men daarin ook niet moet overdrijven: voor de universiteit bijvoorbeeld liggen de uitgaven voor personeel hoger dan 90%. Maar de studentenorganisatie kan dan ook vooral rekenen op onbezoldigde medewerkers: de studenten zelf. Het personeel van de ASR bestaat vooral uit de zgn. vrijgestelden: drie voor Kulturraad, drie voor Sociale Raad, twee voor Kringraad, één voor Sportraad en één voor ISOL. Verder is er de Veto-redactiesekretaris, de ASR-sekretaris, en een boekhoudster. Al die mensen kringen, voor wie dat wil weten, zo'n zestien duizend frank per maand. Hoeveel uren ze daarvoor presteren, durft niemand te berekenen.

Voor Veto bevestigt de begroting het voortzetten van het concept dat nu toch al drie jaar meegaat: wekelijkse verschijning op rotatie-offset, 8000 exemplaren, ongeveer evenveel nummers van acht-als van twaalf pagina's, en het gebruik van de fotozetmachine. Er wordt voorzichtig gemikt op vierduizendvijfhonderd abonnees; als er meer zijn kost het ook meer geld. Dit Veto-koncept behouden was, wel pas

mogelijk na zware discussies, waarin de ASR garanties vond dat Veto ook haar blad blijft.

In principe is de gemeenschappelijke, of liever de centrale ASR-begroting alleen goed voor de werking van het sekretariaat en voor wat gemeenschappelijke kosten. Zo kost het Stucgebouw natuurlijk veel aan verwarming en onderhoud. In de marge van deze begroting zit echter ook de stencildienst (die zichzelf wel moet

bedruipen), een uitlendendienst (lokale, radiowagen, enz.) en sinds dit jaar ook het Persdokumentatiecentrum van de ASR. Je weet wel: het vroegere BPA-archief, dat de ASR vorig jaar overnam en nu in de 's Meiersstraat boven Sociale Raad gelogeerd zit. Het spreekt vanzelf dat de ASR voor de werking van dat archief ook een bescheiden budget moest vrijmaken. Een deel van de 35 000 fr. die daarvoor uitgetrokken werden, wordt wel al door een bulletin

gerecupereerd.

Kadootjes

Het grootste stuk van de begroting is dus de betoelag van de verschillende raden. Vooral Sportraad en Kulturraad hadden voor 1984 een toelage gevraagd die veel hoger lag dan die van 1983. Uiteindelijk kwam men onderling toch overeen het te houden bij een indekspanning van 7,5% als maximumstijging. Daar kwamen dan wel wat kadootjes bovenop: Sociale Raad kreeg 20 000 fr. ekstra om haar tuintigjarige bestaan in de vert te kunnen zetten. Kulturraad en Kringraad kregen resp. 150 000 fr. en 30 000 fr. bij omdat zij vanaf 1984 zelf hun telefoonrekeningen moeten betalen. Tot nu toe werden die uit de centrale ASR-begroting betaald. Het telefoongebruik is in de loop van vorig jaar spektakulair gestegen. Vooral Kulturraad (een zeer internationaal Klapstuk) en Veto (teleton voor snelle interviews) nemen daarvan het leeuwedeel. Vandaar dat de ASR-centrale begroting niet zoveel zat voor die telefoonkosten. Sportraad mocht 136 000 fr. ekstra noteren voor een jobist. Sportraad vraagt inderdaad al jaren om een tweede vrijgestelde, en de andere raden weten al lang dat die daar ook nodig is. Maar meer dan dertien halftimes is voor de RvS nu eenmaal niet haalbaar. Door sukses van de massasportmanifestaties was voor Sportraad ondertussen echt een onhoudbare situatie ontstaan. De jobist moet daarvoor nu als noodoplossing doorgaan.

Nieuw is de toelage voor de Vlaamse Studenten Federatie. Deze Federatie van overkoepelende Vlaamse representatieve studentenorganisaties werd vorig jaar onder impuls van de ASR opgericht en moet bestaan van wat de verschillende leden-organisaties haar toestopen. Gelukkig is er niet veel meer nodig dan wat administratieve en verplaatsingsvergoedingen, zodat een bescheiden toelage al veel kan doen.

De pot voor de vrije verenigingen werd normaal geïndekt. De laatste jaren bleek die pot altijd toereikend. Wie zich erover zou verwonderen, dat er niet ook zo'n pot is voor de fakulteitskringen, moet zich wel realiseren dat elk van de radenbegrotingen een post kringsubsidies voorziet. Kultur-, sports- of kringactiviteiten worden rechtstreeks door de betrokken raden gesubsidieerd.

L.B.

Begroting ASR	1984	1983
Opbrengstrekeningen		
TOELAGEN		
RvS-werking	6 177 112	5 588 691
RvS-personeel	4 750 888	4 511 309
Provisie centrale aankoopdienst	72 000	150 000
PATRIMONIUM		
Kamerverhuur, publiciteit, ...	931 320	972 053
REKUPERATIES ENERGIE	231 372	175 642
ANDERE REKUPERATIES	78 000	63 000
GEMEENTETAKSEN	6 600	6 600
STENCILDIENT	166 000	198 000
Totaal	12 413 292	11 694 350
Lastenrekeningen		
PERSENEEL: wedden	4 750 888	4 511 309
PERSENEEL: bijkomende kosten	237 400	214 280
GEBOUWONKOSTEN STUC	188 000	188 000
ENERGIE	910 000	885 000
HERSTELLINGEN EN ONDERHOUD	59 000	53 000
ADMINISTRATIEKOSTEN	319 000	334 500
ANDERE WERKINGSKOSTEN		
Persdokumentatiecentrum	35 000	—
Vormingsdriedaagse	11 000	10 000
Veto	1 311 098	1 281 310
Kamerverhuur e.a.	8 800	10 892
TOELAGEN		
Isol	111 806	116 866
Kringraad	645 483	606 631
Kulturraad	1 686 595	1 512 806
Sociale Raad	775 587	724 227
Sportraad	888 110	743 559
Vrije Verenigingen	406 817	398 553
Vlaamse Studenten Federatie	15 000	—
VERBRUIKSGOEDEREN (stencil.)	130 000	142 000
HUUR.	4 000	4 000
HERNIEUWINGSPROVISIE	25 000	17 000
Nog te besparen door ASR-centraal	- 105 292	- 48 491
Totaal	12 413 292	11 694 350

7 doden en 138 zwaargewonden in 1982:

Verkeersslachtoffers in Leuven

'Herodes' moord op de onnozele kinderen ken talloze moderne en gesofistikeerde versies, zoals er ook talloze en gesofistikeerde Herodessen zijn. Zijn wandaad werd geïnstitutionaliseerd. Palmboomen waaronde vluchtende moeders zich met hun kind kunnen verschuilen, zijn er in onze tijden en streken niet, wel zebrapaden en veilige oversteekplaatsen. Ook in 1984 zal een hele school kinderen sneuvelen, want de beveiliging van de hulpeloze voertuiger laat te wensen over. Misschien zullen we er zelf bij zijn, ofwel onze kinderen bij de zowat 300 lijkes op de weg: de palmboomplanter Versteylet werd achter de tralies gezet...' (1) Alus één der talloze sympathiebetuigingen aan het adres van Groene Fietsers Versteylet, die men dezer dagen in de lezersrubrieken van kranten kon aantreffen.

De groene fietsers voeren al jaren systematisch acties op plaatsen waar kinderen en fietsers verongelukt zijn. Meestal wordt met gele verf lijnen getrokken op het wegdek om de overheid te tonen hoe het veiliger kan. Versteylet kreeg voor één van zulke acties een boete gepresenteerd van 6000 Bf of één maand vervangende gevangenisstraf. Na het bewust weigeren van deze betaling, diende hij zich onlangs aan te bieden aan de Antwerpse gevangenis in de Begijnstraat. Op 19 december strakte hij er een hongerstaking om van een aantal verantwoordelijke overheden concrete stappen af te dwingen, inzake de verkeersveiligheid voor de zwakke weggebruikers. In een brief aan De Standaard (29/12/83) schrijft Versteylet dat geen enkele godheid uit de oudheid, geen enkele godsdienst waar ook ter wereld zoveel slachtoffers geëist heeft als het huidige wegverkeer. 'De "hogere macht" die op de weg inderdaad koelbloedig "slachtoffers eist" kennen we. Hun namen staan in de gouden gids en in het staatsblad. Met dat "slachtoffers eisen" bedoelen we dat zij de verkeersdoden gewoon als onvermijdelijk verrekken in hun plannen. Hoeveel is een

menseleven waard? Hoeveel "slachtoffers" kunnen er op dit kruispunt vallen? Zouden die meer kosten dan de prijs van een viaduct die hier veiligheidshalve door de bevolking gevraagd wordt?', aldus Versteylet.

Doden

Terwijl er jaarlijks in de Europese gemeenschap 50000 doden op de weg vallen, als gevolg van een verkeersongeval, en meer dan 1,5 miljoen zwaargewonden, hebben we voor dit artikel de ogen meer specifiek op Leuven gericht. Blijkens het jaarlijkse rapport dat rijkswacht en politie, op basis van de door hen verrichte verbalisaties, aan het Nationaal Instituut voor de Statistiek, dienen op te sturen, werden in 1982 712 verkeersongevallen, opgetekend. Deze eisten 7 dodelijke slachtoffers en meer dan 138 zwaargewonden. Het aantal lichtgewonden bedroeg 858. Op basis van statistieken uit 1979 maakte de Leuvense actiegroep Langzaam Verkeer een studie. In twee kadertjes hiernaast afgedrukt vindt u een lokaliserende van deze ongevallen. Kader 1 heeft betrekking op de ring, kader 2 omvat de binnenstad. Het zijn vooral voetgangers en (brom)fietsers die betrokken geraken bij ongevallen met gewonden. Ongevallen met personenwagens en vrachtwagens hebben in de meeste gevallen slechts stoffelijke schade als gevolg. In Leuven blijken elke dag meer dan 40000 fietsers de binnenstad te doorkruisen...

Koen Stuyven van de Werkgroep Langzaam Verkeer merkt over de Leuvense situatie op, dat de wegenplanners alhier nog veel te veel vertrekken van de norm dat het gemotoriseerd vervoer een maximale doorstroming moet kennen. Veiligheid en confort voor de zwakke weggebruikers zijn even belangrijk, stelt hij. Prioritair stelt de actiegroep de eis, dat er iets moet gedaan worden aan het grote snelheidsverschil tussen de fiets en de auto. Op de wegen in de binnenstad waar er geen ruimte is voor gescheiden fietspaden of op een wegvak waar kruispunten en oversteekplaatsen niet beveiligd zijn, dient de snelheid van het gemotoriseerd verkeer beperkt tot 30 km/u. In de andere gevallen — dus ook op de invalswegen (Naamse, Diens straat e.d.) en op de ring — dient een maximumsnelheid

van 50 km/u te worden opgelegd. Elke hinder van een spontane beweging van de fietser of de voetganger moet worden tenietgedaan, stelt Stuyven. Waarom doet men bv. het eenrichtingsverkeer in bepaalde straten ook gelden voor fietsers? Waarom dienen zij ook de omweg te maken, die er enkel gekomen is om het gemotoriseerd verkeer sneller te doen verlopen.

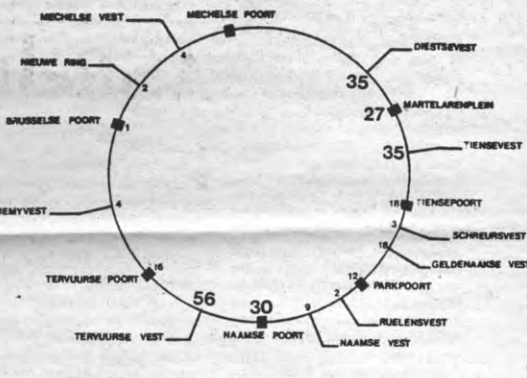
Kijk uit

De fietsers die op dit ogenblik zo'n verkeerde richting inslaan lopen onzettend gevaar. Enerzijds doordat de autobestuurder dit vaak niet voorziet, anderzijds door de hogere snelheden in een eenrichtingsstraat. De visie van Langzaam Verkeer t.a.v. de Leuvense wegsituatie vertrekt anders dan in de startjaren van de actiegroep rond 1976, niet meer van de zogenaamde knelpunten nl daar waar meer ongevallen gebeuren. De filosofie richt zich heden meer op het fiets-vriendelijk maken van de stad, het meer comfort scheppen voor de zwakke weggebruiker in heel de stad, en niet het hier en ginder bijschaven van de gevaarlijkste punten. Het is door een algemene herstructurering van de reglementen terzake dat er meer veiligheid komt voor de fietser, wat heelwat meer mensen terug naar de fiets zal doen grijpen, wat op zijn beurt weer meer veiligheid in de stad brengt. De optie om een fietsroute door Leuven aan te leggen, nl. een verbindingsweg tussen heel wat scholen, administratieve centra e.d., die ekstra-beveiligingsmaatregelen biedt voor de fietsgebruiker, wordt toegejuicht door de actiegroep. Maar de realisatie van heelder stukken uit deze route blijft nu al jaren op zich wachten, zo bv. het stuk Schapenstraat-Parijsstraat...

Als gevaarlijkste plaatsen in Leuven, noemt Stuyven de invalswegen waar veel te snel gereden wordt. Ten tweede zijn er de beperkte en gevaarlijke oversteekmogelijkheden aan de ring, waarbij vooral het links of rechts afslaan gevaarlijk is voor de fietser. De meeste ongevallen gebeuren evenwel aan de "carroussel" rond de Pieterskerk, het centrale punt van Leuven.

TOTAALBEELD RING

TOTAAL AANTAL ONGEVALLEN : 272

Op de Leuvense ring gebeuren in totaal 272 ongevallen. De bovenstaande schets toont hoe deze verdeeld zijn over verschillende vesten en poorten.

LV P.S. Kontakt met Langzaam Verkeer Leuven is mogelijk op Diestsestraat 283, Leuven 016/239465. (1) Lezersbrief van J. Bauwens in DS, 5/1/83.

Wil Leuven wel studenten?

(vervolg van p. 1)

aantal twintigjarigen in het inwonersbestand. Volgens stadsinstanties is de officiële verklaring daarvoor "een grotere inwijking van jongeren die in Leuven studeren en er gedeeltelijk blijven plakken na hun studies. Hetzij omdat ze werk vinden o.m. in universiteit en ziekenhuizen te Leuven of in vele Brusselse diensten, letzij dat ze zelfs, en dat is nu meer en meer het geval, geen werk hebben. Het Leuvense biedt aan deze groep een jong en vrij leefklimaat dat elders veel minder aanwezig is." (1) En hier komt de kat op de koord. Steeds minder universiteiten vinden niet dadelijk werk. Toch blijven ze evengoed "plakken". Wanneer men in Leuven gedomicilieerd is, is men ook uitkeringsgerechtigd bij het Leuvense OCMW. En die overweging speelt mee in de schuchterheid bij het aannemen van studenten. Meer achtergronden over dit alles publiceert Veto trouwens volgende week: wat zijn de officiële vereisten bij herdomiciliëring? Welke visie heeft de stad daarop? Het OCMW? Ook de standpunten van belanghebbenden geven we dan weer. Immers, niet alleen studenten hebben af te rekenen met deze zaak. Ook bij de vrouwen uit het vluchtuish legden we ons oor te luisteren.

De huurprijzen

De verhouding student-stad wordt trouwens nog gekenmerkt door andere

zaken. Daarbij speelt steeds de gedachtegang dat studenten niet zozeer kostbaar maar wel kostelijk zijn. Zelfs al wensen zij zich niet te domiciliëren in Leuven! Toch leggen zij een grote last op het budget. De stad probeert dit in aanzienlijke mate te recupereren. Eigenlijk niet altijd rechtstreeks op de studenten. De facto komt het daar echter vaak op neer. Enkele voorbeelden passen hierbij wel. Zo is er de algemeen bekende belasting op het verhuuren van studentenkamers. Die wordt dit jaar trouwens verhoogd tot 1000 fr. Deze belasting wordt voor een aanzienlijk deel doorberekend in de huurprijs van de kamers. Daarnaast is er de huisvuilbelasting. De studenten produceren immers veel huisvuil. En in theorie moet de huiseigenaar dan ook een belasting betalen per aantal studentenkamers. Veelal wordt die dan kontractueel doorgeschoven naar de student zelf. Ook die huisvuilbelasting zou dit jaar wel eens kunnen verhogen. Hiermee wil de stad immers een deel van het begrotingstekort recupereren. Onrechtstreeks is er nog een andere manier waarop de kotprijs door de stad beïnvloed wordt. In het Leuvense heerst immers een speciaal belastingregime. Bijna automatisch rekent de fiscus hier een verhuur van een kamer aan als een verhuur van een gemeubelde kamer met diensten. Als gevolg hiervan moet de eigenaar hogere belastingen betalen dan in andere delen van het land. Nu is de stad uiteraard de fiscus niet. Maar onrecht-

streeks vloeien een deel van de geïnde belastingen via de optantiemen terug naar de stad. Zodoende profiteert zij mee van het ongunstige belastingstelsel. Typisch is trouwens dat er hoe dan ook nog geen enkel protest is geweest vanwege stadsinstanties inzake die manier van belastingen. Misschien hebben ze de complexiteit van deze materie nog niet door, maar dat lijkt ons eerder onwaarschijnlijk. Uit bepaalde bronnen hebben wij immers vernomen dat het stadspersoneel reeds attent is gemaakt op dit feit. Al bij al zijn dit slechts enkele manifestaties van het financieel verhaal van de stad op de student. Andere voorbeelden zullen volgende week ook ter sprake komen.

De pamfletten

Kost de student veel, hij is bovendien nog lastig ook. Bepaalde stadsmaatregelen viseren misschien niet in het bijzonder de studenten, maar treffen hen alleszins zwaar. Zo zou een verbod pamfletten uit te delen in andere steden veel minder opvallen. Maar als men rekening houdt met de activiteit van de studenten in aparte organisaties en in Leuvense verenigingen (gaande van Amnesty International tot politieke jongerenverenigingen), valt het toch op dat hier een belangrijk deel van de studentenwerking lamgelegd wordt. Aangezien hierover in vorige Veto's genoeg verhaald werd, achten wij het niet nodig hierop terug te komen.

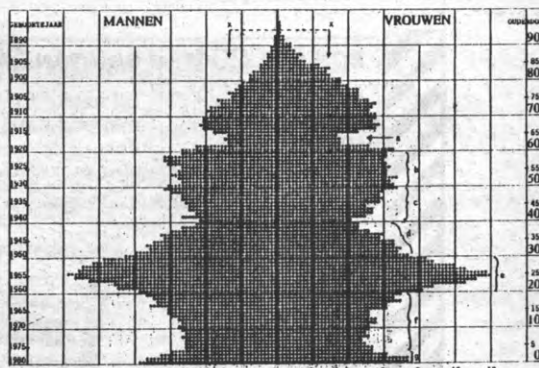
Uiteindelijk waren het niet zozeer de studenten zelf die geheel deze problematiek in het daglicht hebben gesteld. De aanzet voor het opmaken van een balans student-stad werd gegeven op de Raad voor Studentenvoorzieningen van einde 1983. Daar was er een interventie van twee bepaalde professoren en het universiteitspersoneel. Zij wilden een inventaris tot stand brengen van zaken die negatief waren voor

de studenten. Daarrond zou de Raad voor Studentenvoorzieningen een protest formuleren. Omdat de protestnota nog altijd niet af is — de RvS is ook nog altijd op zoek naar de nodige informatie — zal Veto de volgende weken reeds een voorlopige balans opmaken.

T.B.

(1) Info Leuven, mei 1983.

Bevolkingsopbouw Leuven 1981

Dergelijke kerstboom zou eenieder wel willen, Leuven echter niet. Duidelijk blijkt uit de figuren dat de vrouwen iets talrijker zijn dan mannen, vooral op wat oudere leeftijd. Het meest kenschetsend is echter de overvloedige aanwezigheid van twens. Omdat er niet zomaar enkele tieners minder zijn, verklaart men dit aan de hand van de sterke inwijkingstenden.

Stuc-personeelsprobleem: afbraak auto

Relinde Baeten

Peter Mostrey

Noël Herteleer

Luk Baltussen

Wouter Colson

(vervolg van p. 1)

intense begeleiding door professioneel personeel van 't Stuc noodzakelijk zijn. Tegen de betutteling af.

Opportunisme?

In welke mate projecteren de andere raden het beeld dat zij van hun eigen werking hebben op Kultuurraad? "De personeelsleden zijn uiteindelijk niet bekrachtigd omdat hun functie niet overeenstemt met de functie van een personeelslid van de algemene vergadering van Kultuurraad zoals WI die zien," verklaart Noël H. openhartig. Wat bij Kringraad het geval is, n.l. dat de enige mogelijke vorm van studentgerichtheid zich via kringgerichtheid manifesteert, zou voor Wouter Colson (vrijgestelde Kringraad) ook bij Kultuurraad het geval moeten zijn. Peter Mostrey, afgevaardigde Akademische Raad, gaat nog een stapje verder: voor hem moeten de afzonderlijke producties, die in 't Stuc geprogrammeerd worden, vooraf, na advies van de vrijgestelden, door de AV van Kura goedgekeurd worden. Wie sprak er van opportunisme? Het is nu al moeilijk de cultuurfase te bepalen in één jaar tijd voldoende op te leiden om de werking in haar globaliteit op te volgen, laat staan ze zelf te laten programmeren.

Het probleem van de centrale werking. Het probleem van de controle door de studenten op wat hun personeel van centrale activiteiten in 't Stuc organiseert. De AV van Kura heeft ooit de optie genomen een centrale werking

uit te bouwen, een werking die zich in de jaren meer en meer ontwikkeld heeft. "Het gevaar bestaat erin dat een algemene vergadering van studenten zich van een professionele werking gaat vervreemden, en er dus ook moeilijk over kan beslissen", beweert Wouter C. Feit is en blijft, de beste manier om een werking als die van 't Stuc te volgen, is naar de voorstellingen komen kijken. Daarenboven komt steeds één van de drie beleidsverantwoordelijken naar de AV om de centrale werking te verduidelijken. Vanuit deze visie helpt het niet personeel uit de centrale werking weg te trekken naar de AV, in tegendeel.

"Niet dat wij tegen een centrale werking zijn", verklaart Relinde B. in ekstrems.

Studentenbeleid

Een andere visie is die van Luk Baltussen, ASR-sekretaris.

"Dat de andere raden tegen de taakverdeling van het kultuurraadpersoneel zouden gestemd hebben, omdat zij vinden dat dat personeel meer voor de cultuur in de kringen moet werken, is in ieder geval verkeerd. Het gaat volgens mij veel meer over de VOORWAARDEN om als 'raad van de ASR' autonomie te krijgen. Over dergelijke voorwaarden bestaat een bepaalde traditie, die in Kringraad en Sociale Raad ook een sterke theoretische basis aan het krijgen is. Waar het die raden om te doen is, is de autonomie van de studenten binnen Kultuurraad." Nog steeds volgens Luk Baltussen. "Met de hoge graad van professionalisering in Kultuurraad is

dat een reëel probleem. In de andere raden zijn werking en beslissingsmacht sterk verstrengd, en dat geeft de studenten op de AV vanzelf een belangrijke mondigheid. Maar op Kura valt de werking volledig terug op het personeel, en hoe de AV-studenten hun verantwoordelijkheid nog kunnen opnemen als beleidsorganen is niet meer duidelijk. Misschien moet men die relatie meer in analogie gaan zien met bv. Acco of Alma: daar staat het studentenbeleid ook redelijk los van de dagelijkse professionele praktijk. Maar het is dan ook precies om die afstandelijkheid met een grondige dossierkennis te overbruggen, dat we jaren geleden vrijgestelden hebben geëist: professionele krachten die de studenten in staat moeten stellen die dagelijkse praktijk degelijk te beoordelen. Het is dat soort vrijgestelden waar de rel van nu over gaat. Zonder zo'n mensen kan Kultuurraad niet meer doorgaan voor een studentenorganisatie... en wat zit ze dan nog in de ASR te doen?"

In de optie-Luc-B. is het noodzakelijk dat dergelijke vrijgestelden zich, samen met de studenten, op een zekere afstand van de werking kunnen plaatsen. Maar is zulk een 'afstandelijke houding' tegenover je eigen werking wel haalbaar?

Autonomie

Een en ander beperkt zich in feite tot de vraag hoe ver de onafhankelijkheid van de raden binnen de ASR strekt. Statutair zijn deze in elk geval autonoom. Aanvragen voor personeel en

subsidiering naar de Raad voor Studentenvoorzieningen gebeuren gemeenschappelijk. Kringraad en Sociale Raad konkluderden hieruit dat de ASR bevoegd is over personeels- en financiële aangelegenheden.

Is het mogelijke in het personeelsbestand van Kura in te grijpen zonder de autonomie van die raad aan te tasten? Relinde B.: "Het personeelsbeleid hoort tot de autonomie van de ASR". Wouter C.: "De autonomie die een raad krijgt, is te opteren voor teater, of voor een centrale werking. Maar de basis waarop die beslissing gebeurt, dat is iets waar de ASR aangaat. Die basis komt tot stand dank zij de vrijgestelden. En daarover waakt de ASR".

Bij Kultuurraad, meer dan bij welke andere raad ook, is het beleid rechtstreeks afhankelijk van de personeelsverdeling. Eén vrijgestelde minder voor promotie betekent hoe dan ook slechtere promotie. Als men daarop in grijpt, wordt de autonomie geschonken...

De bemoeienissen van ASR op het Stuc-personeelsbeleid beginnen stilaan velen op de zenuwen te werken. Michel U.: "Energizend is onze autonomie STATUTAIR vastgelegd. Anderzijds vind ik het erg dat de ASR, een organisatie die staat voor de democratisering van het onderwijs, de laatste tijd vreselijk totalitaire trekjes krijgt. Dat is ten eerste de Veto-affaire, wat voor mij een serieuze aanslag is op de persvrijheid, die gefnuikt wordt om een 'bekommernis' tussen aanhalingstekens voor de Grote Doelstellingen. Ik vind

het ook terug in het voorstel van sommige kringen om de ASR te vervangen door een soort presenraad, die volgens mij zou fungeren als een soort politiburo waar de raden achteraf het applaus mogen geven (klap in de handen). En ik vind het vooral terug in de beslissing rond het personeel van Kultuurraad waar wij blijkaar niet volwassen genoeg zijn om zelf te bepalen wat ons personeel doet."

Gevolgen

De gevolgen van een dergelijke beslissing van de ASR-stuurgroep zijn niet zo direct duidelijk. Als de ASR konsekwent is, weigert ze het geld van twee kontrakten — dus 700.000 fr. op jaarbasis — over te maken aan de Stuc-boekhouding, tot de taakverdeling binnen 't Stuc herschikt is. Het derde kontrakt, dat van Marcel Mees van Promotie, is rechtsreeks door het ASR-sekretariaat ondertekend. Die man kan dus onmiddellijk aan de deur gezet worden.

Voor Kura blijven er niet veel mogelijkheden. Elke vorm van hernieuwing van taken moet immers gebeuren op grond van wederzijdse consensus tussen werkgever en -nemer. Techniker Luk Pelgrims bijvoorbeeld zal hoe dan ook moeilijk in staat zijn een Algemene Vergadering te begeleiden. Daarenboven is elke herschikking van taken nefast voor een ander werkingsonderdeel. Voor de twee kontrakten die Kura in handen heeft blijft er dus: 't Stuc zoekt nog maar eens 700.000,- fr. ekstra. Of 't

Een verklaring van de Algemene Vergadering 6 stellingen omtrent 't S

1. Kultuurraad en ASR

a. Kultuurraad der Leuvense studenten vzw/'t Stuc is een organisatie gesticht door de cultuurverantwoordelijken van de fakulteitskringen. Ze heeft de taak op zich genomen een culturele sektor aan deze universiteit uit te bouwen. De activiteit van 't Stuc bestaat uit de centrale werking — namelijk het organiseren van zowat alles wat in 't Stuc plaatsvindt, voorstellingen, werkgroepen, en een eigen productie — die continu gestuurd en geëvalueerd wordt door de algemene vergadering, samengesteld uit afgevaardigden van de fakulteitskringen. Daarenboven poogt de algemene vergadering (AV) de kringcultuur te stimuleren en te koördineren.

Na zes jaar werking is het Stuc uitgebouwd tot een van de belangrijkste centra in Vlaanderen wat betreft dans, jeater en film/video.

b. De Algemene Studentenaad (ASR) is een overkoepelende organisatie, bestaande uit ISOL, Kringraad, Kultuurraad, Sociale Raad en Sportraad. Ze werd opgericht om de werking van de raden te koördineren en de gezamenlijke (vooral financiële) belangen te verdedigen. Het orgaan waar deze koördinatie moet plaatsvinden, is de ASR-stuurgroep, samengesteld uit drie vertegenwoordigers per raad. Een en ander zou moeten neerkomen op een indirecte, ondersteuning van elkaars werking.

De ASR werkt vanuit haar basisdoelstellingen: democratisering en emancipatie van de student.

2. Emancipatie en democratisering

Op haar terrein maakt KURA/'t Stuc de emancipatie-idee waar. Cultuur is immers een noodzaak, zelfs een antropologische categorie. Aldus houdt emancipatie in: het verwerpen van een primaire konsumptiekultuur en het stimuleren van een permanente confrontatie en dialoog tussen publiek en artistiek gebeuren. Om deze kritische functie waar te maken wordt kontinu gezocht naar kwaliteit en vernieuwing. Dit alles maak de pilootfunctie uit van 't Stuc.

Deze emancipatie wordt vertaald in een concrete democratisering via een actieve promotiepolitiek naar de student toe (o.a. via de Stuc-voor-Stuc krant) en de uiterst lage inkomprizen. Enkel een blinde merkt dat niet.

3. Autonomie

Een goede werking van een raad, in casu Kultuurraad, vereist een door-dacht beleid en een efficiënte uitwerking ervan. Dit houdt in dat beide worden uitgestippeld door mensen die er van dichtbij bij betrokken zijn, i.e. de algemene vergadering, de beheerraad en de KURA-stuurgroep. De AV van Kultuurraad beslissingen laten nemen over de 24-uren van Sportraad is even absurd als Kringraad en Sociale

Tervuursevest 113
3030 HEVERLEE

Viert mee
16de verjaardag

gratis ballons — degustaties
snoepjes — geschenken — animaties

BON VAN 20 fr.

Bij herstellingen en sleutels Mr. Minit.

Geldig van 12 tot 21 januari '84 enkel in Super GB Heverlee

BON VAN 20 fr.

Bij aankoop van minimum 100 fr. fletsgerel

Geldig van 12 tot 21 januari '84 enkel in Super GB Heverlee

BON VAN 5 fr.

Bij aankoop van 1 of méér liter verse volle melk, gekoeld in optimale frigo

Geldig van 12 tot 21 januari '84 enkel in Super GB Heverlee

BON VOOR BRUSSELSE WAFEL MET SUIKER

Tussen 14.30 en 17.30 u.

Geldig van 12 tot 22 januari '84 in de cafetaria van de Super GB (Heverlee)

BON VAN 20 fr. NIEUW!!!

op 100 fr. of meer verse vis, gekocht aan onze nieuwe afdeling vis in bediening

Geldig van 12 tot 21 januari '84 enkel in Super GB Heverlee

super GB

ADVERTENTIE

omnie?

ASR: Gol en soorten mensen

De anti-racistische dag, georganiseerd door ISOL en Sociale Raad, op 21 december jl., kan een succes genoemd worden. De volgende week gaan we trouwens meer in detail in op de standpunten van de verschillende politieke gezindheden die er aan het woord kwamen. Als voorprogramma publiceren we vandaag de toespraak die gehouden werd namens de Algemene Studentenraad. De ASR houdt niet zo vaak toespraken, en als dat toch gebeurt, mag dat wel eens speciaal in de kijker gezet worden.

overkoepeling van de Leuvense fakulteitskringen? De ASR stelt zich toch de democratisering van het onderwijs en de belangenbehartiging van destudenten tot doel? Waarom dan houdt die ASR zich bezig met acties rond het racisme en het ontwerp-Gol? Zeker niet omdat dit onderwerp ook over studenten gaat. Dit vormt in deze context niet meer dan een aanrijpingspunt, maar ook een speerpunt. Verschillende maatregelen die de vreemde studenten betreffen zijn immers gewoonweg absurd.

genationaliseerde vreemdeling en er is de vreemdeling-tout-court.

Het leert ons dat er maar één soort vreemdeling-tout-court is; dat is de vreemdeling die heel zijn geboortedorp als familie heeft en die ze allemaal ons land wil binnensmokkelen; dat is de vreemdeling die een bedreiging is voor de openbare orde; dat is de vreemdeling die de criminaliteit aanwakkerd; dat is de vreemdeling die hier komt profiteren; dat is de vreemdeling die de schuld is van de crisis. En het is die vreemdeling die Gol als onkruid wil bestrijden. En daarom wil Gol hen de meest voor de hand liggende fundamentele rechten ontzeggen.

ijvert voor de integrale verwerping van dit ontwerp. België heeft steeds nageleden om een wettelijk kader te scheppen voor een echte integratie van de vreemdelingen. Dat er dan uiteindelijk iets ontstaat dat gedefinieerd wordt als het 'migrantenprobleem', dan ligt dit in de eerste plaats aan de Belgische wetgeving en bevolking zelf. Het is daar dat men die zelfgenoegzaamheid vindt vanwaaruit de verrijking aanwezigheid van andere culturen, waarden en ideeën als een bedreiging wordt opgevat. Het is dit 'Belgenprobleem' dat opgelost moet worden door een daadwerkelijk anti-racistisch integratiebeleid.

Ik dank u voor uw aandacht."

Verdere acties

Met de anti-racistische dag houdt de protestbeweging tegen het ontwerp Gol overigens niet op. Op 22 januari wordt er in Brussel nationaal tegen het racisme betoegd. Het Aktiekomitee tegen het Racisme van de KUL (gedomicilieerd op Sociale Raad in de 's Meiersstraat) roept op voor die betoging en zet zich de volgende dagen in voor de mobilisatie. De fakulteiten worden opgeroepen om fakultaire komitees op te richten die kleinschalige acties kunnen organiseren: informatie, prikkaties, lessenstakingen...

Vooral in de fakulteiten moet men niet uit het oog verliezen dat de universitaire overheid niet vrijuit gaat als we over racisme praten: faciliteiten voor Zuid-Afrikaanse professoren die deel uitmaken van het apartheid-apparaat, zeer vlotte lokaletoekenning voor racistische meetings, probleemloze deelname aan wetenschappelijke congressen in dienst van het Zuid-Afrikaans apartheidbeleid enz.

Voor februari voorziet de protestbeweging, die van de oorspronkelijke Waalse acties via Brussel en Leuven is overgewaaid naar verschillende steden in Vlaanderen (Antwerpen, Brugge, Mechelen, Gent, Hasselt...) nationale marsen door België, die ook moeten uitmonden in een betoging door de stad. In de steden waar de marsen langstrekken, zullen er activiteiten zijn. Verder wordt ook geprobeerd de organisaties buiten de unief te mobiliseren (vakbonden, scholieren, jongerenorganisaties...). Wie wil meewerken kan het aktiekomitee bereiken via Sociale Raad, 's Meiersstraat 5, of ISOL, Vesaliusstraat 34, eerste verdieping, tussen 14 en 17 uur.

"Dames en heren, Studenten,

Namens de Algemene Studentenraad heet ik u van harte welkom op deze meeting over het ontwerp-Gol en het racisme.

Sommigen vragen zich af waarom de Algemene Studentenraad in Leuven opgeroepen heeft tot de actie tegen het ontwerp-Gol. De ASR dat is toch de

zelfrespekt.

Wat hier dit betreft mogen studenten niet langer zwijgen. En wel om twee redenen.

Een eerste reden is een soort noodzakelijk zelfbelang. Men kan een maatschappij gemakkelijk vergelijken met een mens, die ook voortdurend last heeft van allerlei kwalijtjes. Als een mens tandpijn heeft kan hij dit oplossen door zijn tand te trekken. Gol nu wil buikpijn genezen door het afzetten van een been. Het gevolg is dubbel: ten eerste: gans de maatschappij loopt op krukken, en ten tweede: de buikpijn blijft, samen met de angst. Wie gaat men nu treffen? De werklonen? De vrouwen? De studenten?...

Een tweede reden waarom de ASR het ontwerp-Gol moet verwerpen is uit solidariteit, en dit in de eerste plaats uit solidariteit met de zwakkeren. Solidariteit dat is het besef dat ons allemaal aan mekaar bindt, het besef uiteindelijk allemaal mensen te zijn, met dezelfde pijn en dezelfde dromen. Om die eenheid die ons bindt en ons tot mens maakt te vrijwaren, moeten wij steeds de strijd van de zwakkere strijden om tot een betere maatschappij te komen.

Daartegenover

Daartegenover staat het ontwerp-Gol. Het ontwerp-Gol leert ons dat er twee soorten mensen zijn: er zijn Belgen en er zijn vreemdelingen.

Het leert ons dat er twee soorten vreemdelingen zijn: er is de EGB-burger en er is de andere vreemdeling.

Het leert ons dat er twee soorten andere vreemdelingen zijn: er is de

Kortom: minister Gol weet zeer goed dat dit ontwerp niets oplost, geen enkele amendement kan daaraan iets verhelpen.

Minister Gol speelt gewoon in op enkele primitieve racistische reflexen. Het probleem dat hij daarmee wil oplossen is louter electoraal en het noemt Nols. Nols die men in zijn racistische onwettelijke praktijken gewoon zijn gans laat gaan. Maar vooral: Nols die zonder partij zit en een belangrijke electorale aanhang heeft. Daarom ook zwijgen de meeste franstalige partijen waar het de fundamentele van dit ontwerp betreft: ook voor hen zijn de Brusselse stemmen van kapitaal belang.

En de Vlaamse partijen... Wel voor zo'n banaliteit kunnen zij toch geen regering doen vallen... Zij hebben trouwens zo'n grote verantwoordelijkheid en er zijn nog zoveel grotere problemen. Gelukkig weet onze regering zeer goed waar al die problemen vandaan komen: namelijk omdat er zoveel mensen wonen in België. Onze regering heeft ook daarvoor een radicale oplossing: de kruisraket.

De ASR daartegen is duidelijk: zij

Michel Uytterhoeven (foto's WiV)

ontslaat zijn personeel en neemt nieuw aan. Midden in een werkings- 'Kontinuiteit' is een mooi woord.

G. J. J. D.

Sluit 't Stuc op 1 februari, Veto jr. 9 nr. p. 1.

HISTORIEK

In '69 werd een parlementair geïnspireerde ASR opgericht, waarin de raden de facto herleid werden tot werkgroepen. De deskundigheid en het streven naar autonomie binnen de werkgroepen stond in voortdurend konflikt met de centraliserende en homogeniserende aspiraties van de overkoepelende Raad.

Daarom ging in '71 een nieuwe ASR van start, waarvan de concrete inhoudelijke werking gedragen werd door een autonome werking van de bestaande raden. De centrale ASR-werking beperkte zich tot het technisch, financieel en administratief beheer van de organisatie.

Om het probleem van het steeds complexer worden van de raden op te vangen werden vrijgesteld in de ASR binnengehaald. Deze staan in voor de praktische en inhoudelijke ondersteuning van een raad: Wat nu juist deze functie betekende werd autonoom door de raad in kwestie bepaald.

Wanneer we nu in concreto de personeelsolutie van de laatste 6 jaar in Kultuurraad bekijken, constateren we, 1 uitzondering niet te na gesproken, dat van de drie ASR-kontrakten slechts één volledig aan de AV werd gespenderd. Wanneer twee half-times voor de AV bestemd waren, dan werd dit telkens gekombineerd met taken binnen de centrale werking van 't Stuc. "Dit is echter nooit op de Stuurgroep gestemd", verwijten de andere raden.

Volledigheidshalve moet hieraan toegevoegd worden dat het personeel van Kultuurraad daarnaast ook nog bestaat uit BTK-ers (voorlopig toch nog — op 15 maart vervallen de kontrakten), een eigen kontrakt, een gewetensbezuwende, vrijgesteld van stempelcontrole en vele vrijwilligers.

Kultuurraad

Stuc/Kultuurraad en ASR

zich met de opties van Kultuurraad te laten bemoeien. Zoiets zou geven van een arrogante machts-ust en/of een al te naïeve simpli-ende kijk op de werking van een ere raad.

enkel een blinde kan zoiets niet

Professionalisering

gezien KURA na jarenlange erva-kan vaststellen dat de fakulteits- gen, vanwege hun structuur en ijke wisseling van presidium, i onmogelijk tot een echte pro- onele kultuurwerking kunnen ko- vindt deze raad dat ze deze ntwoordelijkheid naar de student moet opnemen. Dit in een "centra- erking". Jaar en dag iveren 9 neelsleden, waarvan 3 via ASR alde, en tientallen vrijwilligers, verantwoordelijkheid waar te en...

Personeel

16/12/83 hield de ASR-stuurgroep baar geen rekening met haar eigen cipes, zelfs niet met haar eigen iansredenen. Met als motivatie dat clachten zijn" — klachten die niet er gespecificeerd konden worden a het feit dat de AV van KURA een ler direkte functie in de werking dan dit bij de andere raden het is, werd resoluut geweigerd de personeelskontrakten van Kul- raad te bekrachtigen.

Door de door KURA voorziene kleinere personeelsbezetting (één half-time effectief: Wim De Mont, en één van de drie beleidsverantwoordelijken (als eis van de AV)) voor de begeleiding van de algemene vergadering, zou de werking immers niet "studentgericht" zijn.

Dit is een grove, bewuste obstructie van onze werking. De Stuurgroep wil blijikbaar zijn eigen, andersoortige werkingsstructuur overplanten op 't Stuc, met het daarbij horende formalisme en immobilisme. En dit niet voor de eerste maal. Reeds in het verleden heeft de ASR het Stuc-beleid naar de normen van de andere raden willen herschikken.

Maar het weigeren van personeel op de stuurgroep houdt niet enkel een weigering van beleidsautonomie in, maar zelfs die van werkautonomie. Moeten wij dus vaststellen dat momenteel de grootste vijand van een ontwikkelde kultuurwerking in het Leuvense andere raden zijn?

Zelfs een blinde springt het in het oog: het is niet één half-time, maar het zijn negen personeelsleden die in 't Stuc voor de student werken.

6. Dus...

De algemene vergadering van Kultuurraad verwerpt hiermee de beslissing van de ASR-stuurgroep dd. 16/12/83 aangaande het personeel van Kultuurraad.

De AV van Kultuurraad, 23/12/83

Tervuursevest 113
3030 HEVERLEE

Viert mee
16de verjaardag

gratis ballons — degustaties
snoepjes — geschenken — animaties

BON VAN 20 fr. Bij aankoop van een bak PILS <small>Geldig van 12 tot 21 Januari '84 enkel in Super GB Heverlee</small>	BON VAN 30 fr. Bij aankoop van 1 of méér vers gebakken kippen <small>Geldig van 12 tot 21 Januari '84 enkel in Super GB Heverlee</small>	BON VAN 5 fr. Bij aankoop van 1 of méér Franse broden, warm en vers gebakken <small>Geldig van 12 tot 21 Januari '84 enkel in Super GB Heverlee</small>
BON VAN 15 fr. Bij aankoop van minimum 100 fr. op fruit & groenten <small>Geldig van 12 tot 21 Januari '84 enkel in Super GB Heverlee</small>	BON VAN 10 fr. Bij aankoop van 1 of méér koffertjes van 30 eieren <small>Geldig van 12 tot 21 Januari '84 enkel in Super GB Heverlee</small>	BON VAN 20 fr. Bij aankoop van 100 fr. aan onze afdeling fijnkost <small>Geldig van 12 tot 21 Januari '84 enkel in Super GB Heverlee</small>

super GB

ADVERTENTIE

Het beste uit de kringbladen

Iteka. Zo heet het maandelijks Informatieblad van de theologische kring. Volgens de Leuvense theologen zijn we blijkaar al twee maanden gevorderd in dit akademiejaar, want reeds werden twee edities op de markt gebracht.

In het eerste nummer van dit jaar wordt Iteka aangeprezen als een therapie voor diegenen die zich 'schuldig' voelen bij het ophalen van de schouders, als men zich gekonfronteerd weet met allerhande oorlogstuig, goedkope olie en de alom gevreesde inleveringen. Dhr. J. Ickx, die het editoriaal ondertekent, blijkt zich terzake bewust van enig risico, want hij schuift enkele lijnen verder 'alle verantwoordelijkheid voor de literaire kwaliteiten van de gepubliceerde verhalen, kolder, nonsens' door naar de lezer... 'Wij zien onszelf dus meer als verkondigers van het menselijk woord, wat niet uitsluit dat goddelijke verzuchtingen mogelijk zijn, integendeel', aldus Ickx, in een uitspraak die voor ateiïsten en andere neutralen een en al mysterie is. Johan Nicassie, Fakbar-verantwoordelijke 82-83, mag de spits afbijten met een overzicht van de activiteiten in zijn Fakbar (let op de schrijfwijze: Fakbar met een k, niet met een c!!!) van het afgelopen akademiejaar.

Bernard Dumoulin, een oud-Vetobekende, wordt uitvoerig in de hemel geprezen wegens allerlei kluswerk. Naast luiven, free podia, Fakbarmaaltijden zijn er ook activiteiten geweest als een schilderijtentoonstelling, een uiteenzetting van een paragnost-magnetiseur, en een hele reeks poëtische activiteiten met medewerking van profielen. In een volgend artikel stelt een werkgroep zich voor, die een kolloquium voorbereidt rond verbeeldingskracht in het pastorale. Van dan af wordt het blad gevuld met een aanenrijging van kortere berichten en véél lezersbijdragen, die niet altijd even vruchtbaar in contact geweest zijn met de goddelijke muzen.

In een horoskoop wordt bv. aan de kreeft aangeraden van een aantal avonden in de Fakbar door te brengen. In een lezersbrief wordt gereageerd op de misplaatste boekeshandel van de Universitaire Parochie tijdens een viering. Een andere lezer reageert op een onvriendelijke toezichter in de fakulteitsbibliotheek. Zo kabbelen we rustig verder tot aan de voorstelling van de brochure 'Kernbewapening en Ethiek'. Deze brochure is het resultaat van een seminarie dat 35 studenten het afgelopen jaar gevolgd hebben bij Prof. Burggraef. In zijn inleiding tot de bundel schrijft deze prof. o.m. dat 'men hoopt dat deze bundel de nodige achtergrondinformatie aanbiedt ten einde in de catechetische of pastorale inzet de slogantaal te overschrijden naar een gestoffeerde en kritisch verantwoorde aanbreng.' De eerste

Iteka van dit akademiejaar wordt afgesloten met een ontroerend in memoriam voor Frans, de konciërge van de Grote Aula, die tijdens de grote vakantie van '83 overleed. Uit een vroeger interview met Iteka wordt de volgende uitspraak van Frans geciteerd: 'Ik ben er de persoon niet naar om de hele dag te zeggen: kijk, ik heb nu dit gedaan en daar heb ik weer een nagel ingeslagen. Ik heb een ander idee over werken. Als je jong bent en idealist doe je dat zomaar, niet dat ik nu geen idealist meer ben, maar toch doet het pijn dat je aan de unief beloofd wordt, niet voor wie je bent, maar voor wie je kent.'

In het editoriaal van het tweede nummer schrijft Els Vandeput, dat het aangeboden produkt, een nummer met body is, waar men fier op is. Het peil is inderdaad fiks opgekrakt, alsmede de kwantiteit. Liefst 80 vellen werden volgestouwd. Ondermeer volgende onderwerpen komen aan bod: een interview met een professor die recent naar Nicaragua gereisd is, over de verhouding Kerk en Staat aldaar; een deskundige bespreking van het nieuwste Dylan-produkt 'Infidels'; protest tegen arrestaties van oud-studenten in Zuid-Afrika en een aantal artikels rond het thema 'raketten en vrede'. Onder de hoofding 'Kreet' wordt o.m. dit korte stukje afgedrukt. 'Ik schrijf woensdag 23 november: vanavond in Aktueel 3 onderwerpen: het afspringen van de onderhandelingen in Genève'. Ik wil er geen doekjes rond winden, ik wil geen blad voor de mond nemen, ik wil geen zand in de ogen strooien. Kan iemand me helpen soms? Is er misschien iemand die me kan zeggen waarom? Kent iemand een geleerde, een etikus, polemoloog, socioloog, een misantroop, een filateliet, een mens die me kan zeggen wat er gebeurt? Betekent dit nu echt dat het afgelopen is of is het maar een tactisch spel? De onmacht raast door mijn aderen... Waarom is de vraag en waarom blijft de vraag. Ik zal je kelderen met die vraag, oorlogsstichter, onruststoker. Ik zal zolang vragen waarom tot je me zegt dat het zin loos is...'. Ondertekend door de Verdwaasde.

In het artikel 'Kotbazen tellen teveel' wordt fel uitgehaald naar de kotbazen die profiteren van de onwetendheid van de studenten om de huurprijzen op te drijven. 'Zoals bv. onze William, waar de prijs steeg van 2900 naar 3200: DIT MAG NIET! Wekelijk zit het zo dat als je op eenzelfde kot blijft zitten en als er onder de vakantie (respektievelijk tweede zit) geen verbetering in het kot werd aangebracht de prijs slechts met max. 6% mag stijgen.' In een open brief protesteert het presidium fel tegen de arrestatie van een priester. Het betreft m.n. Mkhatswa, generaal-sekretaris van de Zuidafrikaanse katholieke Bisschoppenkonferentie. Twee oud-studenten van de fakulteit werden wegens verboden lidmaatschap van het ANC veroordeeld. De

kring pleit voor amnestie t.a.v. de arrestanten omdat de 'verbodiging van de mensenrechten ermee zou bevorderd worden, en de grondslagen voor rechtvaardigheid, vrijheid en vrede beveiligd.'

Ongemeen boeiend zijn de bespreking van de nieuwe plaat van Dylan en het gesprek met prof. De Schrijver over Nicaragua en de positie van de Kerk t.a.v. de revolutie. Twee citaten uit Dylans LP: 'De mensen willen weten waar ik sta, omdat ze van zichzelf niet weten waar ze staan. Je kunt alles in een religieuze kontekst plaatsen. Religie is een vies woord. Zowel coca cola, olie en staal zijn een religie. In naam van de religie zijn mensen verkracht, vermoord en vernederd. De religie van vandaag is de slavernij van morgen.' 'Over een politiek aktuele kwestie zoals Latijns-Amerika hoor je niets anders dan de belangen van de VS, maar wat die dan wel zijn, daar kom je niet achter. Toon mij één eerlijk politikus en ik laat je een heilige hoer zien. De corruptie sterft niet, alleen de mensen sterven.' Tot slot nog even de recensent Luc Moesen zelf aan het woord over Dylan. 'Dylan is steeds een voorloper en een voorzegger geweest; in het begin van zijn carrière kon hij rekenen op een homogeniteit van de jeugd- en populatuur, waarin hij als autoriteit aanzien werd. Het uitenvallen van deze eenheid maakt zulk een sterke referentie nu onmogelijk. Zijn innerlijke ontwikkeling is gedurende die jaren echter veel verder gegaan dan wat binnen het begrippenkader van een nostalgische hang naar de jaren '60 als wenselijk en noodzakelijk wordt geacht. Hierin ligt volgens mij de weliswaar weinig geprezen waarde van Bob Dylan als zoekende mens', aldus Moesen.

In het artikel over Nicaragua spreekt Prof. De Schrijver over de angst die in dat land heerst over de dreigende VS-invasie. Meer specifiek behandelt hij echter de breuk binnen de Kerk aldaar, waarbij een deel zich steeds opener distantieert van de politieke leiders van het land. Zelf pleit hij voor de houding van de tweede groep die hij als volgt omschrijft: 'Het is in deze kritische afstand te midden van het geëngagede zijn, dat de eigenheid van de kristelijke waarden ruimte krijgt om zich te ontwikkelen. Door hun religieuze bezinning brengen ze een totaliteit van vreugde en humane mildheid in de hardheid van de strijd voor de solidariteit; door hun intellectueel nadenken zullen zij ervoor zorgen dat een politiek systeem dat inderdaad meer naar overheersende controle neigt, getempereerd wordt door instituties waarin de autonomie van de groeperingen gewaarborgd wordt.' Als de Kerk zich wil inzetten voor een groter pluralisme in de Nicaraguaanse maatschappij, dan moet ze midden in het proces van omvorming gaan staan, en niet er buiten, aldus De Schrijver.

Vanzwam

Sportraad vliegt er weer tegenaan

Nu iedereen een beetje uitgerust is van de grote massasportklassiekers, is er reeds een volgende activiteit gepland door Sportraad. In de loop van februari wordt er namelijk een groot badmintontoernooi georganiseerd in het oud gebouw van het sportkot. Dit toernooi zal doorgaan elke donderdag van 19.00 u tot 23.00 u, beginnende vanaf 9 februari, en zal een viertal weken duren. Gedurende die weken vervalt de initiatie dus op donderdagavond, maar op maandagavond gaat de badmintoninitiatie normaal door. Voor wie het betreft dat hij hierdoor donderdag niet kan gaan badmintonen, is er slechts één remedie! Deelnemen aan het toernooi!!! Je hoeft er niet te vrezin in het hooke te zullen gedruemd worden door een of andere doorwinterde competitieplayer, er zijn immers afzonderlijke toernooien voor geklasseerden en niet-geklasseerden. Om een zo groot mogelijke veldbezetting te hebben worden er enkel dubbeltoernooien georganiseerd: dub-

bel dames, dubbel heren en dubbel gemengd (zoals reeds gezegd afzonderlijk voor geklasseerden en niet geklasseerden).

Je kan inschrijven bij de sportverantwoordelijke van je fakulteit of op het sportsektariaat, met *thuidelijke* vermelding van naam (in drukletters), geslacht, of je al dan niet geklasseerd bent (geklasseerden vermelden ook hun klassemment), dit alles natuurlijk voor *beide* spelers. Elk inschrijvend koppel betaalt ook 20,- voor een deelname in de onkosten van prijzen e.d. Wie geen geschikte partner vindt kan ook afzonderlijk inschrijven, is er bezorgen er wel één naar keuze. Hopelijk zien we je dus op het sportkot op 9 februari.

De inschrijvingen lopen tot eind januari, en het wedstrijdprogramma zal uithangen op het sportsektariaat.

namens sportraad
Gerrit De Smedt

Germania's Literaire Wedstrijd

1. De wedstrijd wordt ingericht door de fakulteitskring Germania en staat open voor alle studenten.
2. Er worden afzonderlijke prijzen voorzien voor de categorieën verhandelnde proza en poëzie.
3. Iedere deelnemer mag maximum één inzending per categorie (proza/poëzie) insturen.
4. De inzendingen moeten aan volgende voorwaarden beantwoorden:
 - voor de poëzie: 5 gedichten
 - voor het proza: een verhaal van min. 3 en maks. 10 pp.
 - getypt en gekopieerd in vijfvoud.
5. Iedere inzending moet ondertekend zijn met een pseudoniem (voor studenten die al werk naar 't Germaantje gestuurd hebben liefst een andere pseudoniem kiezen). Bij het werk wordt een kleine, gesloten omslag gevoegd, waarop het pseudoniem ver-

meldt wordt. Daar steekt een briefje met pseudoniem, naam, adres, fakulteit en studiejaar.

6. De inzendingen moet ingestuurd worden tegen uiterlijk donderdag 26 januari 1984 naar Fakbar L&W, Blijde Inkomstraat 11, 3000 Leuven of Bea Peeters, Dagoberstraat 27, 3000 Leuven. Met vermelding 'Literaire wedstrijd'.

7. Aan de wedstrijd zijn volgende prijzen verbonden:

- drie geldprijzen voor poëzie
- drie geldprijzen voor proza
- boeken- en platenbons.

 De prijzen worden niet toegekend als er geen werk voor in aanmerking komt.

8. De jury is als volgt samengesteld: Prof. H. Brems, Prof. K. Porteman, Dhr. G. Wulms (medewerker van het literaire tijdschrift 'Appel'), Dhr. J. Boonen (schrijver) en B. Peeters (studente).

9. Door hun deelname verklaren de inzenders zich akkoord met de beslissing van de jury. Ze verklaren er zich tegelijk mee akkoord dat hun inzending eventueel gepubliceerd wordt. □

Inbraak op Stuc

Dat het in de kerstvakantie op het Stuc minder druk is dan anders, is niet alleen doorgedrongen tot vergeefs aankloppende studenten van vrije verenigingen. Van de zeldzame afwezigheid van personeel en studenten op de eerste verdieping werd namelijk misbruik gemaakt door een heuse dief. Die forceerde een paar deuren en wist op die manier door te dringen tot de lade... waarin kringraadkas en postzegels worden bewaard. Briefgeld en postzegels verdwenen, in totaal voor een paar duizend frank. Verder achtte de dief het ook de moeite om de aanpalende deur van het Archief en Dokumentatiecentrum open te breken. Maar daar is, behalve voor dieven met een bijzondere historische interesse voor het Leuvense studentenleven helemaal niets te stelen.

De politie werd vorige week op de hoogte gebracht en maakte proces-verbaal op.

Frank Uyttendaele licht de visie van Sociale Raad op de Stuc-inbraak toe. (foto D.d.C.)

Briefschrijfvond Amnesty International: Schrijven naar Afghanistan, Turkije & Kenya

Turkije: eksotische oase van rust en charme'.
Kenya: paradijs aan de evenaar'. Volgens toeristenburo's dus... geen vuiltje aan de lucht. Als je echter de mooi uitgestippelde routes verlaat of met andere mensen gaat praten dan hoteluitbaters en gidsen, takelt het lieflijk gezicht langzaam af en gaan schrijnende onmenselijkheden en onrechtvaardigheden blootliggen.

Farida Ahmed: gefolterd...

Afghanistan, destijds haalde het brandende koppen met de waanzinnige opeenvolging van staatsgrepen en de Russische interventie. Nu is het stil rond Afghanistan. Toch zetten de guerrilla's hun heilige oorlog voort, blijven de Russen de bevolking intimideren en blijven martelpraktijken en onrechtvaardige processen aan de orde van de dag. Alleen... geen haan kraait er nog naar. Of toch... terwijl de hele wereld zich op het strategispelje der twee reuzen fikseert, blijft A.I. onvermoeibaar de schendingen van de mensenrechten op de voet volgen en het publiek statistische cijfers onder de neus duwen. Voor wie er nog alert voor is.

1. Afghanistan

De laatste 20 jaar kan je Afghanistan gerust onder de noemer 'politieke chaos' onderbrengen.

Even rekapituleren:
In 1965 werd de PDPA (the People's Democratic Party of Afghanistan) gevormd, die zich een jaar later al opsplijtte in twee vleugels: de Khalq (volk) en de Parcham (vlag).

De ellende begon in 1973 toen de monarchie van koning Zahir ten val werd gebracht. Ook het regime van Daoud mocht niet lang overeind blijven: in april 1978 slaagde Taraki erin met de — voor één keer verenigde — vleugels van de PDPA het toenmalige regime omver te werpen in de 'Saur Revolutie'. President Taraki en eerste minister Hafizoellah Amin beloofden gouden appels: agrarische hervormingen, uitbouw van het onderwijs en emancipatie van de vrouw. Maar hun beleid liet enkel een bloedig spoor van terreur achter: arrestaties en martelingen van leden van politieke groepen die — al was het maar potentieel — in oppositie waren met de officiële politiek van de PDPA.

In september 1979 werd Afghanistan voor de derde keer door een staatsgreep opgeschrikt. Amin nam de macht over en Taraki werd vermoord. De situatie van de mensenrechten verbeterde er niet op: Amin voerde een ware diktatuur en bijna dagelijks kwamen rapporten binnen van moord op gevangenen in Kaboel en andere steden. Maar ook Amin was een kort lot beschoren, uitzonderlijk kort zelfs...

Op 27 december vielen Russische strijdkrachten het land binnen, Amin vond de dood en een nieuw regime werd gevestigd onder leiding van Babrak Karmal.

In tegenstelling tot de regimes van Taraki en Amin, waarin de Khalqs het vooraf voor het zeggen hadden, werd de Parcham nu de dominerende vleugel in de PDPA, wat leidde tot vonnissen tegen Khalq-sympathisanten. Toch begon dit regime veelbelovend: 6000 gevangenen werden vrijgelaten en de nieuwe wetgeving garandeerde respect voor de mensenrechten en controle op de naleving ervan. Maar theorie en praktijk liepen ver uit elkaar, wat de volgende getuigenis van een 16-jarige leerling aan een middelbare school ten overvloede bewijst. De jongen zat in september 1980 2,5 maand opgesloten, werd echter in augustus '81 opnieuw gearresteerd:

'The first session began at 3 pm. I was asked four questions, my name, age and occupation; the fourth question related to my membership of the Hezbi Islami. I admitted I was member and was then asked to name the other members in my group at high school. I refused. Immediately one of the Khad officers hit me across the head. I fell to the floor. They started beating and kicking me. This pattern of beating continued during the next sessions. During an interrogation session I was told by the Khad officers — there were always five or six present, that I was free to telephone home and inform my family that I was under arrest. I picked up the telephone and began to dial. The telephone was wired to give an electric shock. I immediately fell to the floor. I remember the officers in the room laughing.'

Processen werden en worden nog steeds door de Khad (de politie van de inlichtingendienst) uitgevoerd in camera, zonder recht op verdediging, in sommige gevallen zelfs zonder dat de gedaagde weet waarvan hij beschuldigd wordt. Blijkbaar wordt familie in het buitenland' of bezit van buitenlandse literatuur' een voldoende reden geacht. In acht centra in Kaboel, die aan A.I bekend zijn, worden door de Khad systematisch martelpraktijken toegepast. Onder de slachtoffers studenten, leraars en professoren toen ze bezwaren maakten tegen de invloed van Sovjet-adviseurs in het onderwijs; leden van andere politieke partijen zoals de Afgan Mellat, de Sami-groep en maoistische groepen die zich verzeten tegen het regime van president Babrak Karmal; en mensen die werden aangehouden als waarschuwing voor anderen. De Afgaanse staat is meer dan ooit verziekelijkt en verrot. Laat ons de haren weer doen kraaien en uiting geven aan onze verontwaardiging.

2. Turkije

De republiek Turkije bestaat nu ruim 60 jaar. Toen Mustafa Kemal in 1923 de eerste president werd, zal hij ook niet vermoed hebben welke woelige politieke tijden het land nog te wachten stonden. Geweld is tijdens die 60 jaar nooit van het toneel verdwenen. Wie de film 'Yol' gezien heeft, zal zich ongetwijfeld het meest aangrijpende beeld herinneren: het geweer in aanslag, somber-dreigend de linkerhelft van het doek vullend; de huilende vrouw en het kind, rechts op de achtergrond. De dagelijkse tragiek van de Koerden.

Eén der hoogtepunten in die gebeurtenissen was de staatsgreep van het leger van Evren in 1980. Onmiddellijk na de putch werden vele mensen gearresteerd op politieke, religieuze en etnische gronden: parlementsleden, leden van rechtse maar vooral linkse politieke partijen, fundamentalistische moslims en vakbondsmilitanten, net als honderden Koerden wegens vermeende afscheidingsactiviteiten.

Meestal gaat het om mensen die geen geweld gebruikt hebben en die A.I. dus als gewetensgevangenen kan opnemen. Berichten die A.I. sindsdien binnenkrijgt, maken melding van een stijgend aantal martelpraktijken en dood in gevangenschap. Dit heeft voornamelijk te maken met de verlenging van de periode van voorlopige hechtenis, die nu 45 dagen bedraagt. In die tijdspanne wordt elke toegang tot familie en advocaten geweigerd — een aantasting van het recht op verdediging dus — en worden gevangenen aan de willekeur van hun ondervragers en bewakers overgeleverd. A.I. kreeg informatie over martelpraktijken als het toedienen van elektrische schokken, het branden met sigaretten en het langdurig ophangen aan handen en voeten in politieburo's en militaire gevangnissen. Vergaande hongerstakingen in de gevangnissen van Diyarbakir en Istanbul hebben tot nog toe weinig resultaten opgeleverd.

A.I. dringt er bij de Turkse autoriteiten op aan maatregelen te nemen om het martelen tegen te gaan en het recht op verdediging te herstellen. Ook de uitvoering van de doodstraf (46 eksekuties tussen 1980 en 1983) — die in 1982 in de nieuwe grondwet voorzien werd — stelt A.I. scherp aan de kaak, zoals trouwens elke eksekutie, om het even waar, om het even waarom.

Ondanks de recente overwinning van de liberaal Turgut Ozal, benadert Turkije nog lang niet het eksotische rad dat toeristenburo's ons voor ogen draaien. De briefschrijfkanties van A.I. zijn alvast stappen in de goede richting.

3. Kenya

Over Kenya — een Oost-Afrikaans land met 10 miljoen inwoners — weten de meeste mensen niets meer te vertellen dan dat je er prachtige safaritochten kunt maken en het ooit een Britse kolonie geweest is. Toch gaat het spreekwoord 'geen nieuws, goed nieuws' in dit geval niet op.

Voor de arme Kenyaanse boer, wiens land door de kolonialisten onteigend was en die z'n hoop had gevestigd op onafhankelijkheid, was het een hard gelag te constateren dat er in teite niets veranderd was: het Kenyatta-bewind bekommerde zich even weinig om z'n lot als destijds de Britten. De landlozen bleven landloos, de kloof tussen arm en rijk bleef even diep, alleen... de uitbuiters hadden een andere kleur.

Elk verzet tegen de politiek van de KANU (de Kenya Africa National Union) werd subtiel of hardhandig de mond gesnoerd: een radicale vleugel binnen de KANU, die pleitte voor het verdelven van het vrijgekomen land onder de kleine boeren, werd systematisch uit de partij geweerd doorkanuleerden, die hun eigen belangen in grondtransacties in het gedrang zagen komen. De nieuwe partij, de Kenya People's Union (KPU), die de oppositie bundelde, werd in 1969 verboden, en leger en politie werden bevoegd om zonder proces mensen gevangen te zetten. Het dieptepunt van de ingrepen op de parlementaire democratie was echter de moord op de ex-sekretaris van Kenyatta in 1975: Kariuki.

Wat alle opposanten gemeen hadden was hun verzet tegen de toenemende corruptie en uitbuiting door overheidskringen.

Moedjahedin vechten voor hun vrijheid. Een helikopter maakt de lente niet.

De nieuwe president Daniel Arap Moi, die Kenyatta na diens dood in 1978 opvolgde, nam het — tegen alle verwachtingen in — voor de kleine boer op, al is het een wat hopeloos opvaren tegen de stroom van corruptie van politici. Het blijvend aantal gewetensgevangenen in Kenya bewijst dat de machten zich niet zomaar in het vlees laten snijden.

Afghanistan, Turkije, Kenya: drie landen die op de briefschrijfvond van A.I. woensdag 18 januari in het Groot Begijnhof 16 in de inkt worden gezet. Noteer alvast ook de volgende briefschrijfvonden: 1 februari, 7 maart, 4 april en 2 mei.

Els De Temmerman

Aan alle lezers:

GELUKKIG

NIJEUWJAAR

GROTE JAARLIJKSE OPRUIMING

vanaf zaterdag
14 januari '84

Standaard Boekhandel
Naamsestraat 57 - LEUVEN
016/23.98.21

Koerdische gevangenen worden opgeleid. Hun lot is onzeker. Wat wordt het: gevangenschap zonder proces? Urenlange martelingen? 'Dit heeft voornamelijk te maken met de verlenging van de periode van voorlopige hechtenis, die nu 45 dagen bedraagt. In die tijdspanne wordt elke toegang tot familie en advocaten geweigerd — een aantasting op het recht op verdediging dus — en worden gevangenen aan de willekeur van hun ondervragers overgeleverd. A.I. kreeg informatie over martelpraktijken als het toedienen van elektrische schokken, het branden met sigaretten en het langdurig ophangen aan handen en voeten in politieburo's en militaire gevangnissen.' □

Het Etsch Reveil

Een homofilmfestival

In de folder van het homofilmfestival dat deze maand door Vlaanderen toert, wordt geschreven dat het sinds 1978 geleden is dat de Andere Film en homo-organisaties nog een dergelijk initiatief hebben genomen. Dat wil niet zeggen dat Leuven sindsdien van homofilms gespend is gebleven.

moeilijkheden waarmee op internationaal vlak homo-organisaties de laatste tijd weer te kampen hebben, zijn geen elementen die meteen tot een hoera-stemming aanleiding geven voor de homobeweging. In dat opzicht kan dit homofilmfestival wellicht een hernieuwde 'coming out' zijn.

Homofilms: niet iets anders

Af en toe sijpelde er wel eens een film van die strekking de bioskoop in. Maar of je nu een 'Cage aux folles' of een 'Cruising' als een homo-film moet bestempelen is zéér de vraag. De link in de films met homoseksualiteit was eerder een alibi om aan grof dijknetten te doen of om een voyeuristische blik te werpen op het vertekende dekadente wereldje van dat soort volk.

Sporadisch — maar het is ondertussen wel effe geleden — presenteerde LSWH (nu: De Roze Drempel) een homofilm: het introduceerde o.m. de Zwitserse 'Die Konsequenz' of pikte een herneming uit een bioskoop zoals 'A Bigger Splash'.

Coming out, but...

Het is onmiskenbaar dat het thema homoseksualiteit doorgedrongen is in de commerciële film. In een rits van films uit het laatste decennium komt het onderwerp impliciet of zijdelings (maar openlijk) aan bod. Je kan hiervan heelwat voorbeelden terugvinden in het boek 'The Celluloid Closet — homosexuality in the Movies' van Vito Russo die vooral — en jammer — de Amerikaanse filmproductie aan bod laat komen. Films waarin homoseksualiteit het filmtema als dusdanig is zijn ook toegenomen in de afgelopen tien jaar, maar commerciële successen zijn het nooit geworden; Fassbinders 'Querelle' — een cinematografisch juweeltje nochtans — is een voorbeeld; 'Making Love', een aanvaardbare inhoud in een typische Hollywoodstijl, is een ander. Juist die vormgeving van de laatste maakte er geen omstreden film van bij het grote publiek. Weglopen uit de zaal was er wij bij 'Querelle'; en in Frankrijk is er momenteel heel wat herrie over Patrice Chéreau's 'L'Homme Blessé', een Cannes '83 competitiefilm.

Ondanks de kleine stap voorwaarts ('Zelfs afgezien van de manier waarop, is het elke keer dat homoseksualiteit ter sprake komt, een keer gewonnen' werd in Veto jg. 5 nr. 2 geschreven) is homoseksualiteit in de film nog groten deels marginaal. Het is dan ook niet verwonderlijk dat je over homofilms nog altijd het meeste terugvindt in o.a. Amos Vogels' Film als taboebreker' of andere undergroundfilm-literatuur.

Geduld of aktie?

In die kontekst is het dan ook bijna vanzelfsprekend dat het De Andere Film is, die de filmmarkt afschuimt naar echte homofilms en na een goede vijf jaar opnieuw uitpakt met een homofilmfestival met meestal nieuwe ontdekkingen (voor Leuven althans).

Even verduidelijken dat de titels 'Het Etsch Reveil' (affiche) en 'Anders dan Anderen-film' (Stuc voor Stuc) hetzelfde programma dekken. Het had echter heel wat voeten in de aarde vóór er een geschikte (nationale) titel gevonden werd voor het homofilmfestival.

Dat 'Etsch Reveil' zal trouwens niet zonder enige ironie ingebracht zijn: de opnieuw opstekingde homo-afkeer in de VS n.a.v. de AIDS-ziekte, de hardnekkigheid waarop Paus Johannes-Paulus II homoseksualiteit opnieuw als een ziekte afschilderde, en — intern — de organisatorische en financiële

Echte homofilms worden nogal eens beschouwd als bloederieuze, begripvragende produkten. Die zijn er ook, net zoals er ernstige films gemaakt worden over gescheiden ouders, oorlogswaanzin of mishandelde kinderen. Dat hoeft echter nog niet te betekenen dat ze pamflettair of vervelend zouden zijn. In het in Leuven vertoonde programma (23-25 januari) is 'Je bent niet alleen' zo'n film; in deze Deense produktie wordt op een frisse manier begrip getoond voor Homo- (en) seksuele bewustwording van kinderen. De wijze waarop dit gegeven aangebracht wordt maakt de film niet alleen verstaanbaar voor volwassenen, maar als film voor kinderen is hij evengoed op zijn plaats.

dan een loutere registratie van artistieke creativiteit.

De meeste van de vermelde produkties zijn kortfilms. Omdat de makers homo zijn? Of omdat ze geen geld hebben om uitvoeriger te werken? Het één hangt wellicht samen met het andere. Behalve 'Jij en ik alleen' is 'Sebastiane' van Derek Jarman de enige speelfilm van min of meer normale lengte. Dat wil niet zeggen dat Jarman een grote financiële armlag had. Maar met vrienden, anachronistische decorstukken en kleding (je moet het wel zien) en veel inventiviteit leverde hij kwa vorm en paretje van een pastiche op de peplum-spektakelfilms af; en ondanks het potjeslatijn (weliswaar met engelse onderschriften) is het geen kolderfilm: de binnenpreties nemen een onderliggend gevoel van geweld niet weg.

Kenneth Anger

Toen D.A.F. besloot om het werk van Kenneth Anger over de plas te halen, maakte 't Stuc van de gelegenheid gebruik om aparte aandacht te besteden aan deze grillige maar ongekroonde meester van de underground (17 en 18 januari). Zeker, een eksplietie mannessexualiteit is terug te vinden in een aantal van zijn films. Maar als men zijn oeuvre in zijn geheel bekijkt, liggen er andere klemtonen dan alleen mannenerotiek. Underground betekent bij Anger niet financieel-marginaal (hoewel geld hem meermalen ontbrak om projecten af te werken), maar een eigen wereld ('onderwereld') en een eigen vorm: samen fascinerend, schokkend, poëtisch, occult.

Derek Jarman's 'Sebastiane'. Of de niet geanoniseerde heilige van de homo's

'Chant d'amour' (reeds vertoond in de Filmparties van 't Stuc) is een klassieker in de homo-filmrij; Jean Genet (1950) maakte er een ekspressive prent met contrasterend geweld over een liefdesrelatie tussen twee mannen in een gevangenis.

Tot de 'ernstige' films behoren nog 'Le sang d'un poète', een typische Cocteau-film en daarom erg persoonlijk van stijl: homoseksualiteit is impliciet aan de orde in deze mijmering over leven en dood. Soukaz 'Maman (que man)' laat in zijn titel al de meezinnigheid van vorm en inhoud doorklinken. Vooral een vormfilm is 'Ixe', waar de grillige montage een intense indruk nalaat over gevoelens en ervaringen van een homoseksueel.

Soukaz, veel vertegenwoordigd in dit festival én zelf aanwezig op 25 februari, maakte de documentaire 'Gay Washington March', die goed de happening-sfeer van de 'Gay Pride Marches' in de VS weergeeft. Samen met Hocquenghem realiseerde hij 'La Race d'Ep' of 100 jaar homobeweging. 'Love's presentation' brengt drie mannen samen: regisseur James Scott filmt David Hockney bij zijn illustratiewerk van de bundel rond homoseksuele tema's van de Griekse dichter Kavafis; maar de film is echter méér

Word je 21 deze maand? Van harte gefeliciteerd!

Als jarige Leuenaar of student tref je het wel deze maand, want STELLA viert met je mee. En hoé!

Als origineel geschenk biedt STELLA jou maar liefst 50 gratis STELLA bons aan. Om samen met je vrienden uitbundig op je verjaardag te klinken. Prosit! ... met een lekkere frisse STELLA, en wel in het café van je keuze.

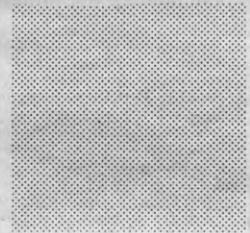
Elke maandagnamiddag van 13 tot 18 uur, kan je deze brief inruilen tegen de 50 STELLA bons, in de Raadskelder, onder het Stadhuis op de Grote Markt.

Wij, van STELLA, wensen je nogmaals veel geluk en ... gezondheid!

P.S. Vergeet je identiteits- en studentenkaart niet mee te brengen.

Marcel Meeus

	Restaurant Alma II en III	Snack Alma I Gasthuisberg, Pauscoll. Melsjescentrum	Snack Alma II Alternatief	Sedes
ma 16/1	franchettesoep visburger erwtten aardappelen	franchettesoep amerikaanse eieren spruiten in room aardappelen	rijst met basilicum en laurier	GEEN GEGEVENS
fruit	fruit			
di 17/11	longchampsoep gevulde varkensborst provençaalse saus zilvervriesrijst fruit	longchampsoep varkenssteak groentenkranen zilvervriesrijst yoghourt	polenta met groenten	
wo 18/1	carmensoep rosbief schorseneren in room aardappelen fruit	carmensoep plédjies kampenoeliënsaus aardappelen yoghurt met fruit	gestoofd fruit met rijst	
do 19/1	ajuinsoep lever appelmoes zilvervriesrijst yoghurt	ajuinsoep hamburger met ei, princi- cessebonen & zilver- uitjes zilvervriesrijst dessert naar keuze	groententaart	
vr 20/1	tomatensoep & vermic. braadworst rode kool aardappelen yoghurt	tomatensoep & vermic. varkensgebraad met rode kool aardappelen yoghurt	kwarkkoeken	

DE
WERKGROEP
VOEDING

WERKGROEP VOEDING: dit is een keuze uit de ALMA-menu's gemaakt door de werkgroep voeding. Deze menu's bieden u de beste garantie voor een evenwichtige voeding. Voor verdere inlichtingen kunt u zich wenden tot LEO VAN DER AA. Tel. ALMA 229911

